76STE JAARGANG No. 10246 WOENSDAG 14 OCTOBER 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

EX-GEN. PRATO UIT GEVANGENIS ONTSNAPT

SPANNINGEN IN VENEZUELA

EISENHOWER begroet MATEOS

...t Adolfo Lopez Mateos van Mexico brengt op het ogenblik een officieel bezoek aan de Verenigde ... Hij werd bij aankomst op het vliegveld verwelkomd door president Eisenhower.

Regering maant de bevolking

De Venezolaanse regering heeft de bevolking gewaarschuwd op haar hoede te zijn voor mogelijke staatsgrepen, gericht tegen de regering-Betancourt. Zij liet deze oproep uitgaan, nadat de belangrijkste medewerking van de verjaagde vroegere president Perez Jimenez de ex-generaal Nestor Prato uit een gevangenis was ontvlucht. Hij was eertijds minister van onderwijs. Prato deed een geslaagde uitbraakpoging uit de moderne gevangenis te Maracaibo waar hij in voorlopige hechtenis zat op een beschuldiging van misbruik van openbare fondsen.

In verband met de ontvluchting, zijn in Venezuela tot nu toe 15 personen gearresteerd. Vlak na de ontvluchting werd een serie bomaanslagen gepleegd op winkels en de huizen van vooraanstaande persoonlijkheden, waarbij echter slechts geringe schade werd aangericht. De commandant van de gewapende politie, overste Martin Carillo Mendes, is overhaast uit New York vertrokken, om in verband met deze aanslagen, zelf het commando over de politie weer op zich te nemen.

De politieke partijen, vakverenigingen en de universiteiten hebben dinsdag herhaalde veroordelingen laten omroepen van deze terroristische activiteiten.

Spoedvergadering der partijen

Tijdens een spoedvergadering, ten kantore van de democratische actiepartij zijn vertegenwoordigers van de drie samenwerkende partijen in Venezuela overeengekomen in volledige eenheid op te treden en beslissingen te nemen om het hoofd te

BETANCOURT

bieden „aan het subversieve plan van de bedrijvers van terroristische daden".

Gustavo Machado, algemene secretaris van de Venezolaanse communistische partij, verklaarde, dat zijn partij het grondwettig gezag vastbesloten zal helpen en de mobilisatie van het volk steunen om de uitspattingen, die een staatsgreep in de hand willen werken, te onderdrukken.

WEES PARAAT

Het nationale verenigd vakbondscomité zond richtlijnen naar alle vakverenigingen in het land om de arbeiders op het hart te drukken paraat te zijn om zich snel te mobiliseren, wanneer daartoe de noodzaak mocht blijken, en te strijden tegen de vijanden van het volk door alle bedrijvigheid in de industrie en in de handel lam te leggen in geval de plannen van de terroristen grotere vormen aannemen.

Het nationale vakbondscomité bekrachtigde de overeenkomst om de democratische instellingen en het grondwettig bewind te verdedigen tegenover elke poging om de politieke orde te veranderen.

Het comité verzocht een krachtig optreden van de kant van de landsregering tegen terroristen en het nemen van gepaste politieke stappen voor de versteviging van de onmisbare verbondenheid tussen de regering en de volksmassa.

Adenauer is niet ontevreden

Bondskanselier Adenauer heeft tegenover de pers verklaard. dat het bezoek van Chroesjtsjef aan president Eisenhower een groter succes is gebleken, dat hij (Adenauer) had verwacht. Dat bezoek, aldus de bondskanselier, heeft de zaak van de vrede gediend, indien men tenminste de toespraken van Chroesjtsjef, met name in Peking, mag geloven.

Adenauer wees nog op de onzekerheid, die er bestaat rondom een topconferentie. Een dergelijke conferentie, zo zei hij, moet zorgvuldig worden voorbereid door de westelijke mogendheden, die volledig verenigd moeten optreden. Adenauer sprak zich uit voor een politieke integratie van west-Europa, welke volgens hem het doel is van de Europese economische gemeenschap.

Adenauer weigerde de geruchten te bevestigen of te ontkennen, volgens welke hij binnenkort een ontmoeting zal hebben met president De Gaulle. Hij bevestigde echter, dat hij zich naar Londen zal begeven op een nader vast te stellen datum.

President Nasser van de VAR heeft een uitnodiging van de Birmaanse premier Ne Win voor een bezoek aan Birma, aanvaard. Het tijdstip hiervoor is nog niet vastgesteld. Generaal Ne Win heeft een staatsbezoek van tien dagen aan de VAR gebracht.

Kolonel Mahdawi:

Nasser wacht Hitler-lot

Kolonel Mahdawi, de president van de volksrechtbank in Bagdad, heeft na een langdurig gesprek met premier Kassem voor de omroep van Bagdad verklaard, dat het moreel van de Iraakse premier nog nooit zo hoog is geweest en dat hij meer dan ooit vastbesloten is te strijden voor de onafhankelijkheid van Irak en het welzijn van het volk.

Na „degenen in Irak, die zich in

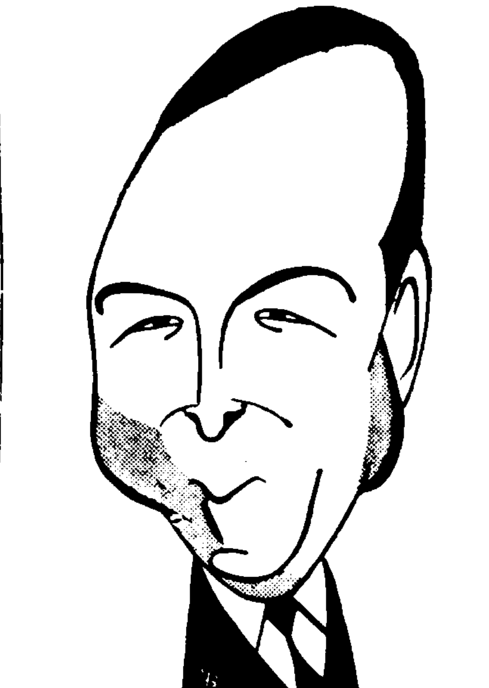
dienst van de annexionisten hebben gesteld", te hebben gehekeld, verklaarde kolonel Mahdawi, dat het fascistische en misdadige bewind van Gamal Abdel Nasser „tot ondergang gedoemd is" en dat „het lot van Naseer analoog zal zijn aan dat van Hitler". Overigens, zo voegde hij eraan toe, wijzen de herhaalde mislukkingen van de Egyptische dictator in noord-Afrika en in het midden-Oosten erop, dat deze dag niet ver meer weg is.

Algerije

Premier Debré hernieuwt aanbod van De Gaulle

De Franse eerste minister Michel Debré heeft het aanbod van presidentDe Gaulle van een „vrede der dapperen" aan de leiders van de Algerijnse opstandelingen officieel hernieuwd.

In een beleidsverklaring waarmee een debat van drie dagen in de nationale vergadering werd geopend zei de Franse premier, dat de regering de nodige instructies heeft gegeven zodat de voorwaarden voor een wapenstilstand te allen tijde kunnen worden besproken. Debré verzekerde, dat de vertegenwoordigers van de opstandelingen waar-

DEBRE

borgen zullen krijgen voor het geval de onderhandelingen over een wapenstilstand mislukken. Op grond van deze waarborgen zullen zij vrij naar hun plaats van herkomst kunnen terugkeren.

Premier Debré liet duidelijk uitkomen, dat onderhandelingen met leiders van de Algerijnse opstandelingen beperkt zullen zijn tot een militair bestand, om niet vooruit te lopen op de beslissing van burgers.

Parlementaire waarnemers zijn van mening, dat Debré zeker is van een stevige meerderheid voor generaal De Gaulle's politiek van zelfbeschikking in Algerië".

Spreek ik met de Amigoe?

..de pers een staking begonnen?" vroeg een abonnee ons gistermiddag. „Het is nu over vijven en de krant is in geen velden of wegen te zien." Antwoord: Beetje clementie, dames en heren; onze wagens tobben net zo goed met de modderige wegen!

* * *

Uit naam van vele bewoners van ..a Cora belde ons een abonnee op om zich te beklagen over de geiten. „De beesten worden steeds driester. Het is nu al zover gekomen dat zij over de hekken heen springen. Ze vreten de hele tuin op. Wat we met moeite geplant en van water voorzien hebben is zo in een minimum van tijd verdwenen. Elke hap kost zo ongeveer een daalder. Kan de overheid daar nu werkelijk niets aan doen? Vooral op de Totolicaweg vormen de geiten een plaag", aldus onze abonnee.

* * *

„Wat hangt er nu boven mijn pet?" aldus een abonnee die in de omgeving van de nieuwe rotonde aan de ..hottegatweg woont. „Op het ogenblik is men daar een soort tankval aan het graven. Dat is natuurlijk niet erg als het maar voor een ogenblik is. Ik heb echter gehoord dat de gracht die men nu voor onze huizen graaft er zal blijven. Men zou hem zelfs gaan asfalteren. Als we nu ons huis in of uit willen gaan, dan kunnen we de voordeur niet meer gebruiken" aldus onze verontwaardigde abonnee.

* * *

Na een lawaaierig telefoontje. „Ik las maandag in Uw rubriek iets over luidsprekerlawaai. Daar stond toen bij vermeld dat de politie slechts kan verzoeken het geluid van de amplifiers te matigen. Toen ik dat las herinnerde ik me ineens dat op de verkiezingsdag een geluidsinstallatie in een straal van vijfhonderd meter van een stemlokaal geen luidspreker lawaai mag maken. Indien dat toch gebeurt kan de politie verzoeken het geluid te dempen. Wordt aan dat

(Vervolg naar pag. 3.)

HET TOEKOMSTIGE CYPRUS

Streeft MAKARIOS naar presidentschap

MAKARIOS

De Atheense bladen meldden, dat aartsbisschop Makarios en generaal Georges Grivas aan het einde van hun besprekingen op Rhodes een geheime acte zouden hebben getekend. Volgens sommige oppositiebladen zou deze acte betrekking hebben op twee fundamentele punten: samenwerking tussen Makarios en Grivas in alle zaken, die met Cyprus verband houden, en het uitsluiten van de Griekse regering in deze zaken.

Volgens een andere versie zou de afspraak betrekking hebben op de kandidatuur van Makarios voor het presidentschap van de toekomstige staat Cyprus en op het besluit, dat Makarios zou hebben genomen om de organisatie van zijn politieke beweging in Griekenland, waarvan een der voornaamste doeleinden zou zijn „de bevrijding van het Cypriotische volk te voltooien", te beperken.

Voorzover het haar aangaat, neemt de Griekse regering sinds het einde van de besprekingen op Rhodes een algehele terughoudenheid in acht en blijft zij trouw aan de strikte onpartijdigheid, die zij zich in de verhouding tot de twee Cyprische leiders heeft opgelegd.

De republiek El Salvador heeft met ingang van 15 september 1959 de visumplicht afgeschaft voor Nederlanders met een geldig paspoort, die ten hoogste negentig dagen in de republiek El Salvador vertoeven.

Ziekenhuis Suriname

Geschenk van Prinses Beatrix

Tijdens haar reis naar de Verenigde Staten heeft prinses Beatrix een air-conditioning installatie ten geschenke ontvangen. Prinses Beatrix heeft dit geschenk gaarne aanvaard en bestemd voor de operatieafdeling van het nieuw te bouwen diakonessenziekenhuis te Paramaribo, waartoe Suriname thans door middel van de radioactie „4 maal Z ....N" een beroep op de offervaardigheid van het Nederlandse volk doet, aldus deelt de rijksvoorlichtingsdienst mede.

SUCCES VOOR V.S.-LEGER

Verkenner VII rond de aarde

De kunstmaan, „Verkenner VII", die gisteren door het Amerikaanse leger is afgeschoten, is in een baan om de aarde terecht gekomen. Het aantal satellieten, dat sinds 31 januari 1958 door de Amerikanen in een baan om de aarde of om de zon is gebracht, bedraagt thans 13.

Voor de lancering van de jongste kunstmaan gebruikte het Amerikaanse leger zijn meest doelmatige kosmische raket, de „Juno II", waarvan de eerste trap bestaat uit een ballistisch projectiel van het type „Jupiter", dat het 3 maart jl. reeds moeilijk heeft gemaakt „Pionier IV" in een baan om de zon te brengen. De drie andere trappen van „Juno II" zijn rakettenbundels, die op vaste brandstof werken.

De eigenlijke satelliet lijkt op twee identieke, afgeknotte kegels, die aan hun grondvlakken zijn verbonden. De satelliet heeft een diameter van 90 cm en een hoogte van 115 cm.

De baan om de aarde, waarin de kunstmaan is geplaatst, ligt tussen 50 graden noorden- en 50 graden zuiderbreedte; het apparaat zal aldus over het grootste deel van de aardbol vliegen.

Volgens de gegevens, die door het Amerikaanse bureau voor lucht- en ruimtevaart zijn verschaft, hebben de zeven verschillende onderzoekingen, die verkenner VII moet verrichten, betrekking op het evenwicht der stralingen;de sterkte der ultra-violette lyman-Alpha stralen; de primaire zware kosmische stralen; de veelvuldigheid van micrometeorieten; de sterkte van kosmische stralen in de „gordel" van krachtige uitstralingen, die gevaarlijk zijn voor de toekomstige ruimtevaart en verschillende temperatuurmetingen.

Loonstaking in Sao Paulo

Anderhalf miljoen forenzen te Sao Paolo konden gisteren de autobus naar hun werk niet nemen door een staking van 15.000 werknemers van de particuliere openbare vervoersdiensten, die 30 procent loonsverhoging eisen.

De ongeveer veertig bedrijven, die samen met een gemeentelijk bedrijf het openbaar vervoer in Sao Paolo onderhouden, hebben van hun kant de gemeentelijke overheid verzocht om toestemming hun tarieven te verhogen.

Ook de havenarbeiders in Santos, die koffie moeten laden en lossen, zijn in verband met looneisen in staking gegaan.

Expeditie in Sterrengebergte

De deelnemers aan de doorsteek van de Sibil vallei in het kader van de expeditie in het Sterrengebergte zijn in Hollandia terug gekeerd. Foto toont de aankomst van de expeditieleden per „Kantamaran" in de haven van Hollandia.

BEGROTING EN ONDERWIJS

De opmerkingen van de Staten in het voorlopig verslag op de begroting 1959 lieten aan duidelijkheid (en onvriendelijkheid) niets te wensen over. Doeltreffende geestelijke welvaartspolitiek en behoorlijke „research" en „planning" zijn uitgesloten wanneer het ministerie van onderwijs en volksontwikkeling niets anders is dan een -de wijdse naam van departement dragende- Inspectie van Onderwijs, „met een aantal Bureautjes als wormvormige aanhangsels van een blindedarm".

Het antwoord van de regering daarop was nietszeggend. De personeelsbezetting van het Departement, zo kan men lezen in de stukken, voldoet inderdaad niet aan de daaraan met redelijkheid te stellen eisen. Door de instelling van het Bureau Onderwijszaken is reeds verbetering ingetreden. Dit werd gezegd op 12 februari van dit jaar, toen omwille van de deskundigheid een van de adjunct-inspecteurs reeds maanden aan het hoofd van het Bureau was toegevoegd- doch zulks werd toen niet vermeld

Elders kan men lezen, dat de post: inkomen van het hoofd bureau justitiele jeugdzorg werd afgevoerd van de afdeling justitie. Een precies even groot bedrag verdween in de afdeling onderwijs en volksontwikkeling: een vierde adjunct-inspecteur. Waar nu ergens de kosten van het nieuwe Bureau Onderwijszaken moeten worden gezocht, bleef een raadsel. In de begroting 1960 wordt het bureaau bedacht met een eigen paragraaf: een hoofd en een klerk. Personele kosten f. 34070.—, materiële kosten f. 3500 —. De inspectie werkt op dit ogenblik met niet meer dan twee adjunct-inspecteurs, terwijl het bureau geen hoofd heeft.

In het licht hiervan hebben de volgende passages met Volksontwikkeling weinig van doen:

-„In de onderhavige begroting is rekening gehouden met de bestaande toestand (red.). met dien verstande. dat voor het hoofd een meer passende bezoldiging is uitgetrokken"-

Inzake de inspectie van het onderwijs wordt nog gezegd, dat de vierde adjunct-inspecteur een P.M.-post is. Er wordt enig fraais verteld over de commissie van toezicht op het M.O. Door verschillende oorzaken is de taak van deze commissie niet voldoende tot haar recht gekomen. Thans is er een voordracht om te trachten (red.) er verandering in te brengen. Ook is, aldus de algemene beschouwingen. een commissie van toezicht op het nijverheidsonderwijs benoemd. En nu komt er iets wat op een soort bedreiging berust: (tegen wie?) Mocht het toezicht op het middelbaar en nijverheidsonderwijs ondanks daartoe aan te wenden pogingen, ook in de toekomst niet tot zijn recht komen, dan zal moeten worden overgegaan tot benoeming van een adjunct-inspecteur voor het M.O. en N.O. Maar wie kan nu inzicht krijgen in die „verschillende oorzaken" en over het al of niet door die oorzaken in gebreke blijven van dat toezicht? We komen eenvoudig geen stap verder. als de regering zelf zich in duisterheden hult. Wellicht dient dit alleen om een tekort aan beleid te verbergen. Laat men duidelijke taal spreken. indien men goede argumenten de vinger op bestaande schadelijke oorzaken kunnen leggen.

HIER BOUWT DE ANTILLIAANSE BROUWERIJ

OPDRACHTGEVER ANTILLIAANSE BROUWERIJ N.V. ARCHITECT J. FRESCO B.N.A. B.N.S.

Hedenochtend heeft de heer ir T. Haggenmacher, brouwmeester van de Antilliaanse Brouwerij N.V. alhier, geassisteerd door de heer H. B. Boudier, het eerste gebrouw gemaakt. Ir Haggenmacher is bijzonder tevreden over het verloop van het proces en heeft ons definitief medegedeeld, dat het eerste Antilliaanse Amstel Bier medio december 1959 verkocht zal worden. De kelders van de brouwerij staan geheel gekoeld gereed om het eerste brouwsel te ontvangen, alwaar het een aantal weken zal moeten blijven, waarna het bier is geworden en tot bottelen kan worden overgegaan.

visie op het wereldgebeuren

De Moskouse bladen wijdden lange commentaren aan het ontwapeningsprobleem en in het bijzonder aan het Russische plan voor algehele en algemene ontwapening, met de behandeling waarvan de Verenigde Naties een aanvang hebben gemaakt.

Uit het feit, dat Eisenhower en Chroesjtsjef overeengekomen zijn „zich tot het uiterste in te spannen" om dit probleem op te lossen leidt de „Prawda" af, dat er gunstige vooruitzichten op overeenstemming bestaan. Ook brengt het blad in herinnering, dat de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Christian Herter, verklaard heeft, dat de nieuwe Russische voorstellen „een bijzonder aandachtige en zorgvuldige studie" waard zijn en ook tal van andere staatslieden zich in eenzelfde geest hebben uitgelaten.

„De Russische voorstellen" — aldus het blad — „zijn niet voortgekomen uit het rijk der hersenschimmen, zoals sommige tegenstanders van ontwapening willen doen geloven, maar zij zijn van concrete en practische aard".

„Izvestia" behandelt het probleem uit een oogpunt van de hulp aan minder-ontwikkelde landen, die bij het voortzetten van de koude oorlog niet kunnen bestaan. Na te hebben opgemerkt, dat die landen behoefte hebben aan economische hulp, waaraan geen politieke voorwaarde of inmenging in hun interne zaken verbonden is, zegt het blad, dat het Russische voorstel de weg voor een deugdelijke hulpverlening opent.

Het blad „Rode Ster" critiseert tenslotte de Amerikaanse admiraal James Russel en verwijt hem tijdens een bijeenkomst van reserve-officieren zijn gehoor te hebben gewaarschuwd voor „een ontwapening op communistische voorwaarden". „Indien de admiraal kranten leest" — aldus „Rode Ster" — „zou hij weten, dat de Sovjet-Unie zich bereid verklaard heeft alle andere ontwapeningsvoorstellen, van welke kant ook afkomstig, te bestuderen.

Een telefonist van de centrale in Noyon, een plaatsje ten nooroosten van Parijs, wilde dezer dagen iemand doorbinden. Na het inschakelen hoorde hij plotseling een vrouw schreeuwen: „Help, help, ik word aangevallen".

Hij waarschuwde de politie die direct naar het opgegeven adres ging. Daar vond men het ontzielde lichaam van de 65-jarige vrouw. achter het buffet van haar café liggen. Zij bleek te zijn doodgeslagen te zijn.

De politie arresteerde later twee Noordafrikanen.

voor vandaag en morgen

Bioscopen

WOENSDAG

Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:
„Mistery submarine" in het engels met spaanse tekst.
Roxy, 7.00 en 9.00 uur:
„The duke wore jeans" (De zingende hertog) in het engels met hollandse tekst.

West-End, 7.00 en 9.00 uur:
„Ladron de cadaveres".
Caribe, 8.00 uur:
„Voragine".
Royal 8.00 uur:
„Man on the porwl".
Theater Suffisant 20.00 uur:
„Shake out on dope street".

DONDERDAG

Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:
„I tre corsart" in het italiaans met spaanse tekst.
Roxy, 7.00 en 9.00 uur:
„River's edge" in het engels met spaanse tekst.
West-End 7.00 en 9.00:
„Ladron de cadaveres" geheel in het spaans.
Caribe 8.00 uur:
„Silent road".
Royal 8.00 uur:
„High cost of living".
Theater Suffisant 20.00 uur:
„Toda una vida".

Allerlei

DONDERDAG

Cine-Truck:
Voorstelling op Fleur de Marie.
Basketball:
19.30 uur: Huracan vs. Dragons.
20.30 uur: Jong-Curacao vs. S.D.L.

EMMASTAD

WACHTDIENST

Shell Curaçao
elegram Afdeling

Kantoor open	07.00-23.00	tel.	2307
J. J. Roos	23.30-07.00	"	2309
	b.g.g.	"	2400

Afdeling Personeel

R. N. da Silva, Gosieweg 192		"	0-43249
	B.g.g.	"	2400

MATERIALEN DIENST

J. J. van Kampen		"	4326

Rederij/Scheepsagentschappen

E. v/d Werf		"	3101

Theater Asiento:
„Across the bridge".
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Te Ixopo in Natal zijn woensdag 366 vrouwelijke kleurlingen op beschuldigingen van het verstoren der openbare orde tot een boete van 350 gulden of een gevangenisstraf van vier maanden veroordeeld. Geen der vrouwen betaalde de boete.

De V.S. hebben Perzië 25 miljoen dollar geleend voor de aanleg van een 300 klm lange weg in een moeilijk toegankelijk deel van het land.

Njassaland zal meer dan 1.000 nieuwe politiemannen trachten aan te werven. Nieuwe politieposten openen en de verbindingen in het land verbeteren. Voor een en ander is ruim 7 miljoen gulden (Ned) uitgetrokken. Het programma moet gezien worden als een uitvloeisel van de onlusten die zich kortgeleden in Njassaland hebben voorgedaan.

De noordelijkste universiteit ter wereld, namelijk die van Oulu in Finland, is feestelijk in gebruik genomen. De universiteit heeft drie faculteiten met een zevental gewone en drie buitengewone professoraten.

De atoomgeleerde dr Glenn Seaborg, die rector-magnificus van de universiteit van Californie is, heeft op een congres te San Francisco verklaard, dat Engeland en Japan ruw geschat de V. S. en de Sowjet-Unie tien jaar vooruit zijn bij de ontwikkeling van kernenergie voor de industrie.

Op de Amerikaanse raketbasis te Kaap Canaveral een „Atlas" afgeschoten met een nieuw type neuskegel, die men te zijner tijd ook wil aanbrengen op de raketten van het type „Thor" en „Titan".

Op de elfde boekenjaarbeurs, die tot de twaalfde oktober te Frankfort werd gehouden, waren 1600 uitgevers uit 31 landen (vorig jaar 1485 uitgevers uit 25 landen) vertegenwoordigd. Zij stelden meer dan 70.000 boeken ten toon, waarvan 20.000 nieuwewerken. Voor de eerste maal leg op deze tentoonstelling ook letterkundige grammofoonplaten te zien en te horen.

De negen leden van de Zuidpoolpost die drie jaar geleden ten behoeve van het internationale geofysisch jaar werd ingericht zullen in februari naar huis terugkeren. Een Zuidafrikaanse afvaardiging is naar Oslo gegaan om voorbereidingen te treffen voor het overnemen van de post, voorlopig voor de tijd van een jaar.

Spreek ik met de AMIGOE?

(Vervolg van pagina 1)

verzoek geen gevolg gegeven dan kan de geluidsinstallatie in beslag worden genomen. Mijn vraag is nu: hebben al die mensen van de stembureaus een medische verklaring dat de politie in zulke gevallen wel in mag grijpen?"

* * *

Jopie Troost legde beslag op de titel van Nederlands beste all-round zwemster 1959 door op vier nummers gezamenlijk de beste tijd te maken. De foto toont de gelukkige zwemster met de door haar gewonnen trofee.

° ° °

In het oktober-nummer van „Voorlichting", een uitgave van de Regerings Voorlichtingsdienst, staat een foto van de opening van de zitting van de Koloniale Raad in 1884. Een opmerkzame lezer ontdekte op de foto lichtpalen en draden, waaruit hij concludeerde, dat er toen reeds kunstlicht op Curaçao moet zijn geweest. „Maar mijnheer ik geloof graag, dat de R.V.D. goed ingelicht is, maar volgens historici zou pas in 1894 het eerste licht op Curaçao zijn aangelegd. Wie heeft er gelijk?" De R.V.D. zal het leren......

° ° °

Gistermorgen is met de Hollandplane weer een aantal bursalen teruggekeerd uit Nederland. Het zijn voornamelijk onderwijzers en onderwijzeressen, van wie we bereids al doorgegeven hebben, dat zij in Nederland hun hoofdacte hebben gehaald.

° ° °

„Gisteravond ben ik weer eens naar een bioscoop geweest", aldus een vrouwelijke abonnee. „De film op zich was aardig, maar het geluid was veel te hard. Soms was het onmogelijk iets van de tekst te verstaan. Zouden de theater-directeuren hun operators niet kunnen verzoeken het geluid te matigen?"

° ° °

De Juan Hatoweg blijft een zorgenkind. We schreven reeds over de verlichting. Enige tijd geleden heeft men er langs de weg een pijpleiding aangelegd. Maar reeds vier weken lang heeft men de „rooi" langs de weg niet dicht gegooid. Het resultaat is, dat men er elkaar per auto niet kan passeren. Vooral in de avonduren, met het gebrek aan verlichting, maakt dat het rijden niet gemakkelijk. „Als het nu een klein stukje was, zou ik er niet over klagen, maar de leiding is zo ongeveer drie kilometer lang. Ondanks verzoeken bij de desbetreffende instanties, heeft men er nog niets aan gedaan", aldus onze abonnee.

Oproep van Eisenhower

Steun aan onderontwikkelde gebieden

President Eisenhower heeft gisteren op alle vrije landen een beroep gedaan om vrijwillig samen te werken in hun hulpprogram aan de volken, die op het ogenblik onderontwikkeld zijn, teneinde hun bestaan geleidelijk te verbeteren.

Eisenhower deed deze oproep bij de eerste steenlegging van de presidentiële bibliotheek te Abilene, waar het Amerikaanse staatshoofd en zijn familie het grootste deel van hun jeugd heeft doorgebracht.

Eisenhower zei, dat een van de doeleinden van de Amerikaanse politiek is een wereldeconomie te stichten, waarin elk land economische onafhankelijkheid zal verwerven, die het mogelijk maakt een toereikend levenspeil te bereiken.

„Wijwaterschlagers" in de musicbox

(Van onze Romeinse redakteur)

Het begon in Assisi, de stad van St. Franciscus.

Zoals vrijwel overal elders munten ook de in Italie op trivole tonen gezette en in het ritme van de rock 'n 'roll geperste schlagerteksten niet uit door een beschouwende inhoud, die de ernst van het leven recht doet wedervaren en op het hiernamaals is gericht. Integendeel. Deze teksten zijn veelal overzadigd van onwaarachtige romantiek, ze verhalen van vleselijke liefde en drijven op een zwoele ondertoon.

In Assisi nu, op het door de „Pro Civitate Cristiana" georganiseerde „Derde feest van het nieuwe lied", kwamen bischoppen en priesters en leken tot de conclusie, dat het geen zin heeft deze zinnelijke liederen te lijf te gaan met de Italiaanse versies van gezangen als „Aan U o Koning der eeuwen" en „Te Lourdes op de bergen". Men luisterde aandachtig naar een muzikaal voorstel, dat ten gehore werd gebracht door bekende schlagerzangers en een dansorkest uit Salerno. Het voorstel kwam neer op meer verheven teksten in de beproefde ritmische verpakking van bolero, mambo, rock 'n ,roll en cha-cha-cha. Het plechtstatige gehoor luisterde met instemming naar een royaal rocknummer met de volgende tekst:

Wie van het levenswater drinkt,
Dat uit hemelse bronnen borrelt,
Zal het hemelse licht erkennen,
Zal nooit meer dorst bespeuren.

En het volgende cha-cha-chatje werd eveneens met applaus beloond:

Voor hem regent goedheid
van de hemel,
Die in de hemel gelooft,
Die in de hemel ziet
De eeuwige waarheid.

In totaal kregen zestien nieuwe liederen het fiat van het hoge gehoor en zo zal het gebeuren, dat deze liederen — na op de plaat vastgelegd en in de muziekdozen gestopt te zijn, — straks over het Italiaanse land zullen galmen. Italie namelijk is bezaaid met bars en in vrijwel elke bar staat een muziekdoos, die onmiddelijk lawaai gaat maken als men er 50 lire instopt. Het blijft natuurlijk de vraag wat de jongelui straks zullen kiezen. Het „Piove sul nostro amor" (Het regent op onze liefde) of het lied over de hemelse regen. Feit is, dat de hemelse regen in nagenoeg dezelfde tonen en in hetzelfde ritme valt als de beroemde piove van Domenico Moduano. De nogal optimistische deelnemers aan „Het derde feest van het nieuwe lied" zijn van mening, dat hún rock- en mambo liederen „meer zullen verlichten en versterken dan een predikatie".

Dat dit soort liederen reeds met succes ten gehore werd gebracht in scholen, ziekenhuizen, kostscholen en opvoedingsgestichten, zegt natuurlijk nog niet veel. Het moet nog bewezen worden, dat liedjes als „Het patertje en de armen" en „Het kindje en de engeltjes" op de vrij merkt kunnen concurreren met blonde schoonheden, die zich van het eerste tot het zesde couplet gedragen alsof ze een doorlopende knipkaart voor de zenuwspecialist hebben.

Het is natuurlijk een experiment, zoals de uitgave van de bijbel in de vorm een fotoroman een (jammerlijk mislukt) experiment was. Maar deze activiteit van de „Pro Civitate Cristiana" getuigt van de vaste wil de strijd op te nemen tegen de heidense tendens van de moderne vergenoegingsindustrie.

Overigens is het gedurfde initiatief en het lied van de patertjes en de armen net overal en niet door alle bevoegde persoonlijkheden der kerk met applaus begroet. Velen zijn van mening, dat het niet aan gaat Christus met het gewaad van Zijn tegenstander te kleden. Het is dan ook de vraag of men inderdaad op de goede weg is als men de zucht naar een bepaald soort ontspanning, die toch de persoonlijkheid verstikt en de zinnen prikkelt, bevredigt op een wijze die met stempel van het compromis draagt.

De god van de ook in Italie bereids ruim toegemeten vrije tijd is de ontspanning. Velen nu zijn van mening, dat het mogelijk niet de taak van de kerk is de momenteel toonaangevende ontspanning-met-heidense-tendens slechts om te buigen. Het is misschien de taak van de kerk de ontspanning nieuwe fundamenten te geven, nieuw op te bouwen en een hoog gerichte richting te geven. Stemmen die deze mening verkondigen werden bereids gehoord op de Sociale Week in Padua, waar de vrijetijdsbesteding voornaamste onderwerp van bespreking vormt.

De nieuwe liederen met verheven teksten zijn intussen door de volksmond al „wijwaterschlagers" en „evangelieschlagers" genoemd. Een bekend publicist heeft zich al afgevraagd of „de muzikale cocktail uit rock 'n 'roll en wijwater wel de juiste medicijn is ter bestrijding van een ziekte van onze tijd die Vergoding der Ontspanning heet".

Mr M. J. M. Kan en de heer M. Ruppert zijn in Nederland geïnstalleerd als leden van de Raad van State. De Raad van State met de nieuwe leden in hun midden. V.l.n.r.: zittend: prof. dr L. J. M. Beel de nieuwe leden, mr M. J. M. Kan en M. Ruppert.

Politieberichten

Blauwe maandag gevierd

Maandagavond om elf uur kwam een vrouw bij de hoofdwacht om assistentie vragen, aangezien zij last ondervond van een man, die zijn blauwe maandag in de Punda gevierd had. Na thuiskomst bij haar nam de man geen genoegen met hetgeen hem voorgeschoteld werd aan eten. Om aan zijn eisen kracht bij te zetten, maakte hij het nodige spectakel. De vrouw voelde zich bedreigd en nam de politie in de arm. Bij aankomst der politie-patrouille bleek de man nog steeds obstinaat. Hem werd daarom een gastvrij onthaal aangeboden door de politie.

„Beetgenomen"

Om acht uur gistermorgen kwam een vader met zijn achtjarige zoon bij de politiewacht op Rio Canario aan. De jongen was volgens de verklaring van de vader door een aantal wilde honden aangevallen. Daarbij had hij een aantal beten in zijn been opgelopen. Hij is door een dokter behandeld.

Invloed was te sterk

Tijdens een patrouille-tocht ontdekte de politie gistermorgen om tien uur, dat een man op de grond lag naast een in werking zijnde compressor. Omdat men aan een ongeluk dacht, stelde de politie een onderzoek in. Hierbij bleek, dat de man zo diep in het glaasje had gekeken, dat hij na aankomst op zijn werk op de werf slechts enkele streken had kunnen werken. Daarna was hij in slaap gevallen, aldus een collega.

Het onderspit gedolven

In de Middenstraat brak gisteravond omstreeks elf uur een vechtpartij uit tussen een man en een vrouw. Het zwakke geslacht kon het niet bolwerken tegen de brute mankracht, zodat de vrouw op de grond geslagen werd. De politie ontfermde zich over beiden en bracht het tweetal naar de hoofdwacht.

Kettingaanrijding

Om ongeveer half één gistermiddag botste een personenauto tegen de laatste wagen van een file op Salinja op. Het gevolg was, dat er een kettingreactie ontstond, waarbij vijf auto's betrokken waren.

Assistenties: 13; processenverbaal: 18; aanrijdingen: 4; schade: ƒ 2950.—.

In- en uitgaand verkeer

Vliegtuigen: in 11, uit 10; passagiers in 123, uit 94, doorgegaan 134.

Vrachtschepen: in 8, uit 8.

Tankschepen: in 10, uit 14.

Zeilschepen: in 4, uit 0; passagiers in 35, uit 50, doorgegaan 23.

EXECUTORIALE VERKOOP

art. 338-340 Rv.

Op vrijdag, de 16e oktober 1959, des namiddags te 4.30 uur zal door ondergetekende, deurwaarder voor burgerlijke zaken bij het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen en bij het Gerecht in Eerste Aanleg op het eiland Curaçao, wonende op gemeld eiland en kantoorhoudende aan het Wilhelminaplein no. 4 alhier, worden overgegaan tot de openbare verkoop der bij proces-verbaal van ondergetekende van de 25e september 1959 in executoriaal beslag genomen roerende goederen, t.w.:

een automobiel merk Packard tweedeur sedan motornum. R-419509, belastingnum. C-2042,1 pick up merk „Chevrolet" motorn. A.G.C.M. 401087, belastingn. V-1565, 1 gasfornuis „Magic Chef", 1 dinersette best. uit 1 tafel met 4 stoelen.

Deze goederen zijn te bezichtigen bij de meubelfabriek te Buena Vista (gebouw waarin de Laundry was gevestigd) en worden verkocht bij opbod tegen gerede betaling.

De deurwaarder voor burgerlijke zaken,
C. Z. MERCELINO

OPENBARE AANBESTEDING

Het Hoofd van de Dienst Openbare Werken Aruba zal op Dinsdag 27 October 1959 om 11 uur v.m. in het openbaar aanbesteden:

Het uitbreiden en verbouwen van het kantoor Openbare Werken volgens de bestekken 17 en 19.

Bestek en tekeningen zijn verkrijgbaar ten kantore van bovengenoemde dienst á f. 25.— per stel.

Restitutie f. 15.— op de dag van aanbesteding.

Jeugd geniet van Spaanse dansen

Geen plaats in de toch zeer ruime zaal van Roxy was onbezet toen de voorzitter van het Comité Jeugdconcerten, de Heer Colijn, de ruim COLIJN, de ruim 900 jongens en meisjes, leerlingen van de 10-de klassen der Mulo-scholen, de hogere klassen der Middelbare scholen en enkele klassen der Bedrijfsschool met enkele woorden verwelkomde.

Daarna leidde hij Mej. Meursinge in, die vrijwillig de lang niet eenvoudige taak op zich had genomen om de jeugdige toehoorders iets te vertellen over de klassieke Spaanse dansen in het algemeen, de Flamenco-zangen en de castagnetten. Wat deze laatste betreft, verduidelijkte zij een en ander op zo vaardige wijze dat zij een spontaan en welverdiend applaus kreeg. Bovendien gaf Mej. Meursinge voor ieder nummer van het programma een eenvoudige, doch zeer duidelijke inleiding, wat er ongetwijfeld toe bijgedragen heeft dat zowel de jongens en meisjes als de volwassenen onder het publiek voor de volle 100% van deze op zeer hoog niveau staande uitvoering hebben genoten.

Het eerste nummer vermeldde: **Pavana y romanesca,** een hofdans uit de tijd van Philips II. Prachtig beheerst waren vooral de bewegingen van José. Men waande zich te midden van de statige hofhouding in de zestiende eeuw. De enigszins subtiele begeleiding op de vleugel was voortreffelijk. De zeer stijlvolle Zwart-witte costumes verhoogden het effect van deze perfect uitgevoerde dans.

Het tweede nummer, **La Planidera,** de klaagvrouw, sprak sterk tot de verbeelding van onze Antilliaanse toehoorders. De in het zwart gehulde Susana voerd deze solodans met het vereiste pathos, maar toch zeer beheerst uit. Met de uitstekende muzikale begeleiding was dit nummer een juweeltje van danskunst.

In de **Baile de Luis Alonso,** een bruiloftsdans, gaf José op fenomenale wijze blijk van zijn kunnen. Toch ontaardde deze dans geen enkel moment in een zuiver ritmisch bewegen. De verschillende figuren werden met het vereiste temperament, doch steeds beheerst uitgevoerd.

Nummer vier van het programma, een **Fantasie op de typische dans uit Sevilla,** was zeer spectaculair en werd dan ook door iedereen buitengewoon geapprecieerd. Bij deze dans wordt kennelijk ook met kleur-effect gewerkt, wat het heel goed deed na de eerste drie nummers, waar de kleuren vrij sober waren.

De vijfde dans was gebaseerd op het Orpheus en Euridice-thema. Prachtig was ook hier de vocale en instrumentale begeleiding. Met veel overgave en gevoel vertolkten de dansers dit moeilijke nummer, zodat, mede dank zij de uitleg van Mejuffrouw Meursinge, het jeugdig publiek ook hiervan ten volle genoot.

Als nummer zes speelde de gitarist Paco Hernandez een solo, waarbij hij liet horen dat men met een gitaar nog wel iets anders kan doen als top-hits en cowboy-songs begeleiden. Overduidelijk bewees hij, zoals ook Andres Segovia dat gedaan heeft, dat de gitaar het volste recht heeft op een plaats als solo-instrument.

Het slotnummer, de **Fandango,** de eertijds in Rome gewraakte, doch daarna zeer geliefde dans, werd eveneens uitgevoerd met begeleiding van Flamenco-zang en de gitaar. Ook hier weer het gloedvolle ritme, maar toch het beheerste in alle bewegingen. De smaakvolle costumes droegen ook weer het hunne er toe bij om het effect te verhogen.

Een daverend applaus noopte de executanten tot een bijzonder charmant toegift.

Intens heeft de hele zaal genoten van deze unieke, werkelijk artistieke demonstratie. Van het begin tot het einde stond het gebodene op hoog peil. Onze opgroeiende jongens en meisjes hebben, dank zij de uitstekende samenwerking van het Cultureel Centrum Curaçao en het Comité Jeugdconcerten een ochtend van werkelijk hoogstaand artistiek genot kunnen beleven.

Dat zij genoten hebben blijkt wel uit de met aandacht geladen stilte tijdens de inleidingen en de uitvoering van alle nummers van het programma en uit het hartelijk applaus en gejuich na ieder optreden.

Moge deze zeer geslaagde ochtend, waarbij wij o.a. ook verschillende onderwijs-autoriteiten opmerkten, het Comité Jeugdconcerten stimuleren steeds te blijven zoeken naar goede culturele demonstraties die in zo hoge mate bijdragen tot de esthetische en sociale vorming van onze jeugd.

NIEUWS IN 'T KORT

—•—

Pietro Nenni, de secretaris-generaal van de Italiaanse socialistische partij, heeft alle activiteit moeten onderbreken na een lelijke val waarbij zijn knie werd gewond.

—•—

Mevrouw Fatima Slimane heeft te Casablanca in een autobus het leven geschonken aan een tweeling. De chauffeur was zo verbouwereerd dat hij de brandweer in plaats van de geneeskundige dienst te hulp riep.

—•—

Mevrouw Lillias Hinshawn de dochter van wijlen minister Foster Dulles, heeft van de Presbyteriaanse kerk in New-York toestemming gekregen als predikant op te treden. Zij is gehuwd met een Quaker en heeft vier kinderen. Haar vader was een belangrijke figuur in de Presbyteriaanse kerk. Een van haar twee broers is pater Jezuiet.

De Nederlandse schilder-dichter Lucebert en de graveur Anton Heijboer behoren tot de prijswinnaars van de eerste internationale Parijse biennale voor beeldende kunst. Hun prijzen, beschikbaar gesteld door de „Union mediterranenne pour l'art moderne", bestaan uit reisbeurzen voor drie maanden naar Cap D'ail.

Amerika heeft enorme overschotten

De graan- en katoenschuren puilen uit

(Van onze correspondente)

NEW YORK. — Zo langzamerhand weet niemand meer in Amerika wat te doen met dat fantastische binnenlandse probleem van de vloed, overvloed of overstroming van graanopslagplaatsen en korenschuren door de tarwe hoeveelheden. Ieder die het probleem bestudeert, komt met een andere oplossing voor de dag. Dat begint bij president Eisenhower, die net over een door het Congres aanvaard wetsontwerp, welke vermindering van tarwe-produktie op het oog had, zijn veto heeft uitgesproken; en het eindigt bij de landbouwers en boeren, die het onder elkaar niet eens zijn over wat de regering wel en niet moet doen in deze zaak. Om van de politieke partijen maar niet te spreken: niet alleen zijn Democraten en Republiekeinen het met elkaar er oneens over — hetgeen slechts volgens de traditie zou zijn — maar in de Democratische partij zelf zijnde meningen verdeeld en dat is ook zo in de Republikeinse partij.

Catastrofale afmetingen

Aldus aanschouwt de natie het tafereel dat in een Kafka-droom zou thuishoren: terwijl landbouwexperts, politici en boeren al jaren en jaren met elkaar discusiëren en twisten over de beste manier aan de enorme tarweproductie een eind te maken, blijft het tarwe-surplus gestaag toenemen en neemt catastrofale afmetingen aan, in theorie zowel als in physieke realiteit.

Wie eens een paar dagen door het midden-westen met een auto rijdt, kan de koortsachtige activiteit niet ontgaan, waarmee aannemers links en rechts nieuwe opslagplaatsen en schuren bouwen voor graan en nog meer graan... Tegelijkertijd racen (en dat is het juiste woord!) grote en kleine vrachtwagens op en neer van de graanvelden naar de voorraadschuren om nieuwe tarwe aan het surplus toe te voegen.... Zo ziet de nachtmerrie van de overvloed eruit: de regering — en dus die arme drommel, de belastingbetaler — betaalt per jaar op het ogenblik 1 miljard dollar alleen aan onderhoud en opstaan van dit surplustotaal: maar vooral van graan, mais en katoen. (Over 1 miljard gesproken: voor opvoeding en onderwijs besteedt de regering jaarlijks de helft!) Wanneer men de nieuwe toevoegingen van dit jaar aan het reeds bestaande surplus erbij rekent, heeft het departement van Landbouw 10.500 000.000 dollars tot nu toe in dit surplus gestoken.

En nog ziet niemand het einde van deze angstdroom. Wanneer alle tarwe en mais, waarvan de regering de onwillige eigenaar is geworden door subsidies, eens op een vrachttrein zou moeten worden geladen, zou die trein een lengte hebben van vijf en een half maal de afstand van New York naar San Francisco.

Oud-probleem

Nu is dit probleem van overproductie niet bepaald nieuw in Amerika. Het begon al in 1921, maar toen bleef het nog te hanteren. In de jaren van de depressie veranderde de moeilijkheid in zoverre, dat de koopkracht van de boeren gestimuleerd moest worden in diverse vormen; vandaar dat financiële regeringshulp werd geimproviseerd. In de jaren voor de wereldoorlog, toen de natie zich economisch herstelde van de depressie, was men gewend geraakt aan de idee, dat met kunstmatig op een bepaald niveau gehandhaafde landbouwprijzen productie aangemoedigd moest worden. In de jaren van de wereldoorlog waren geweldige hoeveelheden voedsel nodig — en zo kwam het dat de regering een vaste garandeerde voor bepaalde gewassen, om de landbouwers aldus te beschermen tegen onverwachte vermindering in de vraag, of wanneer hun grote productie plotseling niet meer nodig zou zijn.

Toen die vraag eenmaal na de oorlog afnam, begon onder de voormelde prijsregeling de surplus echter toe te nemen. Het tempo, waarmee het overschot zich sindsdien vermeerderd heeft, is steeds versneld. Dit hangt met verschillende factoren samen. Aanvankelijk omdat landbouwers, die stijgende prijzen en lonen moesten betalen, terwijl door overproductie de landbouwprijzen daalden, steeds meer gingen produceren om hun lager inkomen bij te spijkeren. Later, toen er controle kwam op de hoeveelheid aanbouw had dit weinig effect, omdat door de technologische vooruitgang de grond steeds meer opleverde.

En nu is het probleem dan te vergelijken met een fabriek, die niet meer stilgezet kan worden en doorgaat met meer te produceren dan geconsumeerd kan worden. Want er wordt voortdurend meer geproduceerd dan niet alleen Amerika zelf kan consumeren, maar ook dan op de wereldmarkt kan verkocht worden of zelfs weggegeven, thuis of in het buitenland zonder de wereld-economie in gevaar te brengen.

De kern van de moeilijkheid ligt er dus in, hoe de landbouwproduktie zo aan de vraag aan te passen, zonder de „fabriek" schade toe te brengen; want die moet immers blijven functioneren om aan de behoefte van de zich snel uitbreidende bevolking, of met plotseling stijgende vraag in geval van oorlog, te kunnen voldoen.

Minder uitzaai

Minister van Landbouw Ezra Benson en de regering menen, dat het probleem van de overproduktie aangepakt moet worden met lagere subsidies en een algehele opheffing van federale controle op de hoeveelheid aanbouw. Echter, het is reeds gebleken dat dit niet helpt, want de boeren produceren, met geringere aanbouw toch meer dank zij de verbetering van de grond en zo „vergoeden" ze hún schade van de lagere subsidies. De Senaat, waarvan een meerderheid anders dan de regering denkt, heeft in de zojuist door het Witte Huis afgewezen landbouwwet, daarin de bepaling laten opnemen, dat federale controle op de aanbouw gehandhaafd moet worden en 20 percent van de aanbouw verminderen moet. Doch als een soort van troostprijs zou een hogere ondersteunende prijs voor het overschot worden betaald.

Nu heeft president Eisenhower sinds zijn ambtsaanvaarding 140 maal het veto uitgesproken over een wetsontwerp. En nog niet een keer heeft het Congres dit veto te niet gedaan of kunnen doen door voldoende stemmen te winnen, welke daarvoor nodig zouden zijn. Dit zal ook zo met de landbouwwet gaan, die door hem is afgegeven. Dat betekent echter, dat er geen verandering in de toestand komt, en eind van deze maand zullen de landbouwers al beginnen met de voorbereidingen voor hun wintertarweoogst.

Zo zal dan dit en het komende jaar weer iedere week 35 miljoen dollar door de regering moeten worden uitgegeven aan het onderhoud en opslaan van het overschot.

De maatregel, die intussen misschien werkelijk zou kunnen helpen om de overproduktie in te perken, wordt niet genomen, want noch de regering, noch de wetgevers durven het aan.

Een van de grootste Amerikaanse graanverbouwers, T. Campbell, een multimiljonair, zei onlangs: „Twee jaar lang zou onze aanbouw met 50 percent moeten worden verminderd en gedurende die zelfde tijd zou ook de prijssteun drastisch verlaagd moeten worden. Dat zal de boeren moeilijkheden bezorgen, maar wij, die een goede tijd hebben gekend sinds de regering het ondersteunings-programma begon, moeten als andere belastingbetalers ook onze verliezen accepteren.

Na die twee jaren zou de regering alleen een volle prijs moeten garanderen voor die tarwe-oogst, die alleen in de V.S. zou worden geconsumeerd. Als de boeren meer willen verbouwen dan wij zelf nodig hebben, zouden zij vrij moeten zijn om dat te doen, maar zelf het risico moeten dragen voor de prijzen, die zij op de wereldmarkt ervoor krijgen". Waarom Washington deze doortastende maatregel niet aandurft? Daarop is maar een antwoord: u weet het immers, — de verkiezingen!

Pikantjes

W[illegible]eer het ook maar enigszins [illegible] pas komt, verklaart tegenwoor[illegible] onze jongste mannelijke telg, [illegible] hij later pastoor wordt. Het [illegible] is bijna negen jaar; zij, [illegible] onze zorgen deelt, vindt dat [illegible] jong voor roeping. Maar [illegible] heiligen geweest, die het [illegible] hun levensbeschrijvingen [illegible] de wieg hadden. „Jawel", [illegible] zij, die onze zorgen deelt, „maar dat waren dan ook heiligen". [illegible] jongste mannelijke telg [illegible] geen heilige te zijn, hoe bij[illegible] heilig hij, wanneer hij van [illegible] roeping [illegible], ook kijkt. [illegible] kijkt hij dan heilig," vindt [illegible] jongste dochtertje, die met [illegible] zestien jaren aan het door[illegible] toe is en dit dan ook ij[illegible] doet, „want anders zou hij [illegible] goeie beurt maken bij zijn [illegible] en daarom zegt hij 't alleen [illegible]".

[illegible] zijn moeder niet?"

[illegible] want hij weet heel goed, [illegible] die er toch niet invliegt", zegt [illegible]

[illegible] wij dan zo onnozel? „Ja", [illegible] ze en ze geeft er met[illegible] de reden bij. Wij willen graag trots kunnen zijn op onze kinderen omdat wij dan trots menen te [illegible] zijn op onszelf.

[illegible] zorgen niet toornig, wat haar, [illegible] onze zorgen deelt, plotseling [illegible] maakt. „[illegible] Zou voor [illegible] kind van mij wel bei mijn [illegible]" galmt zij, haar armen ten hemel strekkend.

[illegible] mijn vrouwen? Wat is dat [illegible]"

„Nou, mij en D[illegible]en", zegt ze.

„O wat leuk!"

Nou" zegt ons dochtertje, „u moet toegeven, dat u mevrouw D[illegible] heel aardig vindt."

Iemand, die je aardig vindt, is [illegible] nog niet je vrouw!" roepen [illegible]

„Je hebt gelijk," zegt zij, die [illegible] zorgen deelt, „die is juist [illegible] vrouw."

[illegible] besluiten, terug te keren tot [illegible] van ons zoontje. Wij [illegible] haar, die onze zorgen deelt, [illegible] ons dochtertje, of zij dan niet [illegible] hoeveel pesterijen het [illegible] met zijn verklaring, dat [illegible] pastoor wil worden, uitlokte bij [illegible] andere broertjes. „Ze schelden [illegible] voortdurend uit voor farizeeër.' „Dat vindt hij helemaal niet erg," [illegible] ons dochtertje, „omdat hij 't [illegible]

[illegible] die onze zorgen deelt, lacht [illegible] haar; [illegible] is het kennelijk met haar eens.

„[illegible] dat zo ook in andere ge[illegible] gaat," zeggen wij somber, [illegible] begrijpen, waarom de [illegible] zo teruglopen." En dan, [illegible] verheffing van stem, verklaren [illegible] in ons gezin geen en[illegible] te willen lopen, dat er [illegible] roeping in de kiem gesmoord wordt.

Waarop zij, die onze zorgen deelt: „[illegible] heb 't altijd gezegd: hij lijkt precies op jou."

BELGISCHE KONGO

Het Kongolese probleem is verre van opgelost, nadat België in ijltempo ministertje-verwisselen heeft gespeeld en binnen vier en twintig uur de witgekuifde kleine minister Van Hemelrijck heeft vervangen door de zwartgekuifde, lange minister August de Schrijver. De crisis is na twee weken nog even ernstig, zelfs ernstiger misschien. Geen thermometer geeft dat duidelijker aan dan de koersontwikkeling van de Kongolese aandelen op de Brusselse beurs. Sinds eind vorig jaar zijn ze gekelderd tot de helft of minder van hun vroegere waarde. Tienduizenden kleine Belgische beleggers, die hun aandelenportefeuille netjes hadden afgerond met de onvermijdelijke Kongo-aandelen zijn zwaar gedupeerd. En ze blijven dat. Even zijn de koersen gaan schommelen bij de portefeuille-wisseling. Even zijn ze een paar punten gestegen. Toen begon de onhoudbare daling weer.

Er is geen vertrouwen, in België niet en in Kongo niet.

Want al heeft het vertrek van minister Van Hemelrijck geen regeringscrisis veroorzaakt, al zijn er geen onlusten op gevolgd in Kongo, de weerslag ervan is diep en de crisis kankert ondergronds door. Tot het moment van de uitbarsting?

Politieke crisis blijft ondergronds wroeten

„Onze lieveling minister" werd geofferd

De nieuwe minister voor Kongo is een wijs man, een bezadigd man met een bijna onbeperkte invloed in zijn eigen Christelijke Volkspartij, die hij mee oprichtte en daarna presideerde. Portefeuilles heeft hij steeds afgewezen in de laatste regeringen. Nu heeft hij slechts die van Kongo aanvaard, omdat hij de enige onomstreden figuur bleek voor de Kongolese sleutelpost in de regering. Tenminste in België. Want voor de Kongolezen betekent zijn komst een vertraging in de ontwikkeling naar zelfbestuur en in de souvereiniteitsoverdracht.

Minister Maurice van Hemelrijck — de enige naoorlogse Belgische minister, die om principiële redenen ontslag nam — was de man van de Kongolezen, „notre chéri ministre", zoals zij hem in koeterwaals Frans noemden, „onze lieveling minister". Op zijn vele reizen door Kongo het afgelopen jaar had hij resoluut verbroederd met de Kongolezen, had hij kras de muur doorbroken tussen blanken en zwarten, tussen almachtige en dikwijls hautaine leiders en wrokkige geleiden. Duidelijk had hij doen blijken, dat hij een snelle emancipatie van de Kongolezen, een nieuwe Belgisch-Kongolese verhouding, politiek én menselijk wilde forceren. Maar daarbij moest inderdaad geforceerd worden. De vertegenwoordigers der grote Belgische economische belangen, de planters, de bestuursambtenaren wilden hun gezag en bestaan niet prijsgeven voor wat zij noemden: „het geschreeuw van een stelletje opgewonden half-ontwikkelde inheemse politici". Voor hen mocht er wel iets gebeuren — de bloedige januari-onlusten in Leopoldstad waren een teken aan de wand geweest — maar er was geen enkele reden tot overdreven haast.

Geremd

Was die opstand immers niet in een paar dagen met wat pantserwagens bedwongen? Was het daarna niet kalm gebleven en hadden niet alle mogelijke Kongolese stamhoofdjes eeuwige trouw aan België gezworen? Dus remden zij. De planters organiseerden betogingen tegen de minister en bewerkten Belgische kamerleden, de koloniale trusts werkten achter de schermen met de politici, met de figuren, zoals oud-gouverneur-generaal Petillon en gouverneur-generaal Hendrik Cornelis, met hun relaties zelfs in hofkringen. En het Kongolese bestuursapparaat remde nog harder. In zijn ontslagbrief aan minister-president Eyskens beklaagde minister Van Hemelrijck zich hartstochtelijk over de sabotage van zijn besluiten, de eindeloze vertraging van zijn plannen en vooral ook over de maatregelen, waarmee Belgische bestuursambtenaren de ministeriële politiek doorkruisten of fnuikten.

De arrestatie van de Centraalkongolese politieke leider Albert Kalonji was daarvan een sprekend voorbeeld. Op eigen gezag liet de gouverneur van de provincie Kasai deze zeer invloedrijke figuur arresteren en verbande hem daarna naar een afgelegen dorp. De gouverneur baseerde zich daarbij op een oud oorlogs-decreet uit 1942, dat vooral gericht was tegen de Italianen in Kongo, die als belligerenten geinterneerd moesten worden. Het decreet stond op het punt vervangen te worden. Toch gebruikte de gouverneur het, terwijl Kalonji net terug kwam uit Brussel van besprekingen met minister Van Hemelrijck zelf. Als een van de zeven Kongolese leden van de wetgevende raad voor Kongo, die in Brussel is gevestigd en de minister bijstaat in zijn politieke wetgeving, had Kalonji een van de hoogste politieke functies, die een Kongolees kon bekleden. Zonder het Belgisch gezag in Kongo volledig te desavoueren, kon minister Van Hemelrijck ternauwernood deze eigenmachtige stap ongedaan maken. Hij had immers al de twintig Kongolese leiders in vrijheid gesteld, die na de onlusten van Leopoldstad waren gearresteerd.

Gefnuikt

Op alle mogelijke andere wijzen was de ministeriële politiek gefnuikt. Sinds de regeringsverklaring van 13 januari, waarin de Belgische regering de algemene lijnen van haar nieuwe Kongopolitiek ontwikkelde, waren de meeste daarin aangekondigde maatregelen blijven hangen in een kunstig netwerk van juridische bezwaren en moeilijkheden. Koning Boudewijn en Koning Leopold mengden zich voortdurend in de Kongopolitiek en hielden zelfs de vervanging tegen van gouverneur-generaal Hendrik Cornelis, die te zwak was bevonden. Van Hemelrijck had in Cornelis' plaats een hem toegewijde figuur willen benoemen. De beker liep over toen de regering Van Hemelrijck weigerde te volgen in zijn plan om onmiddellijk aan te kondigen dat Kongo in maart volgend jaar een eigen parlement en een voorlopige regering zou krijgen.

Maandenlang had Van Hemelrijck zijn eigen voortvarendheid trachten te remmen. Hij had zelfs een rede gehouden, die hem veel sympathie gekost had bij de Kongolezen, omdat hij daarin zeer scherp had gezed, dat hij zich niet zou laten intimideren door Kongolese politieke extremisten. Maar de groeiende spanning in Kongo dwong hem tot handelen. De machtige Abako, de politieke beweging van het Bakongo-volk, dat het gebied rondom Leopoldstad beheerst, had geweigerd deel te nemen aan de gemeentelijke en provinciale verkiezingen van december 1959 en van maart volgend jaar. De Abako had zelfs een soort schaduwbewind opgericht, met een eigen belastingstelsel, eigen identiteitskaarten. De Kongolese Nationale Beweging boycotte eveneens de verkiezingen. Er moest onmiddellijk iets gebeuren. Een belofte, die de Kongolezen iets zei, en die op korte termijn hun voornaamste wensen kon inwilligen.

Minister Van Hemelrijck heeft het niet gehaald. Zijn twee medekatholieken in de regering Baron de Vleeschauwer en Pierre Wigny, respectievelijk minister van landbouw en van buitenlandse zaken, hadden vroeger beiden de portefeuille van koloniën gehad, in de goede oude tijd. Beiden zijn ijdele eigenmachtige karakters. Zij steunden de liberale vice-premier Albert Lilar, terwijl om deze harde kern van verzet zich de meerderheid der liberale ministers schaarde.

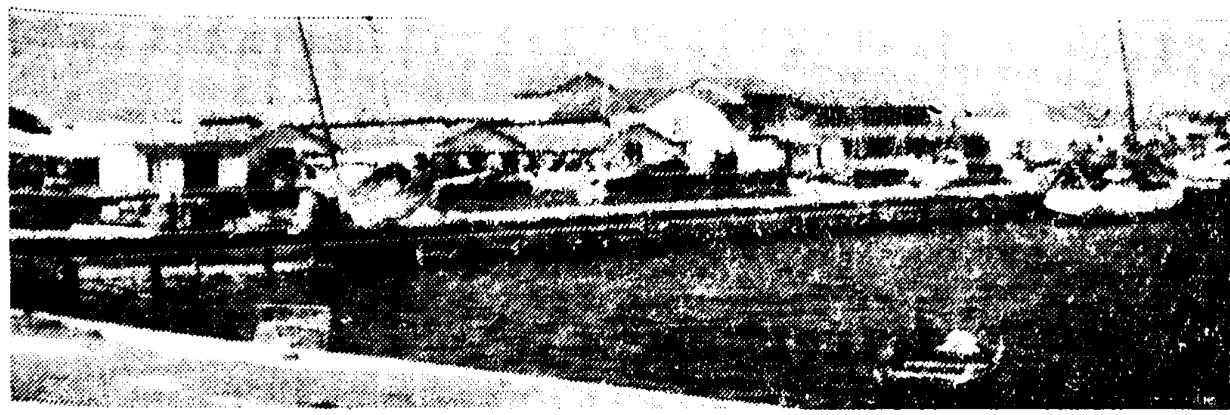
Scheiding

Van een scherpe scheiding tussen katholieke en liberale ministers was dus geen sprake. Pas in een volgend stadium is die mogelijk. Want in de katholieke partij blijft de Van Hemelrijck-politiek de meeste steun krijgen. Of echter het Kongo-probleem een regeringscrisis kan veroorzaken en de vorming van een ander kabinet kan beheersen blijft een vraag.

De interne Belgische verhoudingen en politieke spanningen zijn veel directer bepalend. Het Indonesische probleem in Nederland heeft dit ook daar getoond. Minister De Schrijver heeft nu het politieke programma van minister Van Hemelrijck overgenomen in zeer gematigde vorm: wel een soort Kongolees parlement, zelfs een soort regeringachtig Kongolees bestuurscomité. Bovendien is er een door minister Wigny uitgewerkte formule in opgenomen, die van Kongo een soort federale staat wil maken, door alle zes de Kongolese provincies een zo uitgebreid mogelijke autonomie te geven. Op die manier hoopt men het verzet op te vangen van de Abako, die eigenlijk een onafhankelijke Bakongo-staat wil, afgesplitst van de rest van Kongo. De koloniale trusts houden op die manier ook een vinger in de pap van de rijke provincie Katanga, waar hun voornaamste ondernemingen zijn gevestigd. Maar intussen blijven de voornaamste Kongolese partijen onmiddellijke algemene parlementaire verkiezingen eisen voor eind 1959 met daaropvolgende souvereiniteits-overdracht in januari 1960. En achter die eisen broeit geweld, dat niet met Belgische partijcompromissen valt tegen te houden.

Politieke scholing in de Belgische Kon go.

ARIBA ARUBA

Nieuwe Esso Aruba in Duitsland te water gelaten

Oranjestad — Binnen niet te lange tijd zal Aruba weer regelmatig worden aangelopen door een Esso Aruba-tanker. De geweldige 47.400 ton metende tanker werd in Hamburg Duitsland, op 15 augustus te water gelaten. Het schip werd met de naam Esso Aruba gedoopt door mevrouw M.L. Haider, echtgenote van een der direktieleden van de Standard Oil Company. De Esso Aruba gleed direkt statig van de helling terwijl een menigte van duizenden mensen in de stromende regen toekeek. Men hoopt in december zee te zullen kiezen en het schip krijgt dan de route tussen de Verenigde Staten en Aruba toegewezen.

De nieuwe Esso Aruba heeft driemaal de doodgewichttonnage van haar voorganger, die in 1953 door de Esso werd verkocht en nu nog vaart onder de naam van Captain John. Het schip is 740 voet lang en heeft een breedte van 102 voet. De oude Esso Aruba was 482 voet lang en had een breedte van 68 voet.

Het nieuwe schip heeft een capaciteit van 382 455 vaten olie en een diepgang in zomertemperatuur van 37 voet, 9 inches. De turbines ontwikkelen een vermogen van 19000 PK en geven het schip een snelheid van 16,5 mijl per uur.

De oude Esso Aruba mocht dan klein en langzaam zijn, ze diende Lago goed in de twee en twintig jaar, dat zij hier de wateren bevoer. Van 1931 tot 1953 maakte ze meer dan 700 reizen en leverde zo ook een aandeel tot de groei en bloei van Lago. Ze vervoerde olie naar de Verenigde Staten en kwam terug met water koelwaren, bouwmaterialen, auto's en personeel voor de raffinaderij en hun familieleden. In de oorlog was er een schermutseling met een onderzeeboot, waar de **Esso Aruba echter goed doorheen kwam.**

Katholiek nieuws

Mgr. Quirino Paganuzzi, die jaren lang in de omgeving van wijlen Paus Pius de Twaalfde heeft geleefd, heeft een nieuw beeld van deze Paus gegeven, dat wel enigszins afwijkt van hetgeen tot nu toe over Pius de Twaalfde is gepubliceerd.

Mgr. Paganuzzi vertelt in een artikel, dat in de r.-k. pers van Emilia is verschenen, dat Pius de Twaalfde verlegen was en dat het hem vaak moeite kostte deze verlegenheid te overwinnen. Op de avond van zijn verkiezing tot Paus zou Pius de Twaalfde, nadat hij voor het eerst de zegen Urbi et Orbi had gegeven, in een fauteuil zijn neergevallen en in snikken zijn uitgebarsten.

Hij was gul, maar duldde geen verkwisting, aldus mgr. Paganuzzi. Soms deed hij zelf de lichten uit die men had laten branden.

Zijn testament schreef hij op een oude envelop.

Pius de Twaalfde was een man van grote onthechting, zo vervolgt mgr. Paganuzzi. Dit was hem aan te zien. Maar hij had een bijzonder gevoelig hart. Hij deelde onmiddellijk de vreugden en smarten van hen die tot hem kwamen, aldus mgr. Paganuzzi.

Fide

Op de Philippijnen is onlangs een beweging opgericht, die beluistert naar de naam FIDE. Men wil het volk opwekken om een verstanding en verantwoord gebruik te maken van het stemrecht. De aartsbisschop van Manila, Mgr. Rufino Santos, heeft nu in een herderlijk schrijven gewaarschuwd tegen de officiële deelname van „kerkelijke" organisaties aan deze beweging. De bisschop verbiedt bv. elke diocesane of parochiële afdeling van de Katholieke Actie om „aan genoemde organisatie of aan welke andere politieke beweging dan ook" deel te nemen.

Fide is opgezet om de ongeveer 800.000 jonge kiezers. te helpen een goed en democratisch gebruik te maken van hun pas verworven burgerrecht. Vele leiders en leden van de Fide zijn ook vurige leden van de Katholieke Actie. De kerkelijke overheid verklaarde uitdrukkelijk, geen bezwaar te kunnen hebben tegen dit individuele lidmaatschap. Wijzende op het reële gevaar, dat „kerkelijke" organisaties politieke instrumenten zouden worden, verbood de aartsbisschop echter, dat die organisaties als zodanig aan welke politieke beweging dan ook steun zou verlenen.

Arrestant poogde te ontkomen

Oranjestad — Tijdens de onlangs gehouden zitting van het Gerecht in eerste aanleg, poogde een arrestant, die tot enkele maanden gevangenisstraf werd veroordeeld te ontsnappen. Eerst probeerde hij het. normaal via trap en gang, maar de deurwaarder was te oplettend. Hij kon de man nog juist grijpen. In de rechtszaal rukte de jongeman zich echter weer los en toen poogde hij het met een snelle run over de publieke tribune en vervolgens uit het raam, dat op de tweede verdieping van het gebouw ligt. Ook hier kon hij door de deurwaarder en anderen die toesnelden om te helpen weer worden gepakt. De vluchteling hing toen echter al met de handen aan de raampost en met de voeten naar beneden. Goed bewaakt werd hij daarop weggeleid. Hij zal zijn straf, ondanks vermetele pogingen, niet ontgaan.

SANTA ROSA komt vrijdag

Oranjestad. — Vrijdag a.s. om half twee wordt de Santa Rosa in de haven verwacht. Aan boord bevinden zich 275 passagiers.

Wij ontvingen dit bericht van de Maduro Trading Co., agente van de Grace Line.

Austin Healey Sprites boeken tal van records

Oranjestad. — De heer Radsma, bedrijfs- en verkoopsleider van La Victoria, agente van de Austin autofabrieken vertelde ons met trots over de byzondere prestaties die de laatste tijd geleverd zijn met een experimentele Austin Sprite, race en sportwagen. Op de zoutvlakten van Utah in de Verenigde Staten werd al een duurrecord gevestigd door gedurende twaalf uur een snelheid te maken van 138.7 mijl per uur.

Gedurende deze marathon vestigde de Sprite, die de fabriekscode EX 219 draagt, maar liefst negen records in de klasse voor 750-110 cc. Tevens werden veertig amerikaanse records verbroken.

De coureurs waren T. H. Wisdom uit Engeland, Ed. Leavens van Canada en Gus Ehrmann van de Verenigde Staten.

EX 219 zal nu nog een aanval doen op het „vliegend tien mijls record". Als dit lukt zal de Sprite meer records op zijn naam hebben dan enige andere sportwagen.

Onder de gestroomlijnde carosserie van de Sprite EX 219, vindt men een 950 cc. Austin Healey sprite motor, die werd bijgesteld om 55 paardekrachten te hebben bij een toerental van 6000 per minuut. Enkele speciale onderdelen als zuigers en kleppen kunnen bij de service afdeling van BMC besteld worden voor het opvoeren van de snelheid van standaardsprites, die aan wedstrijden willen deelnemen.

SUBSIDIE VOOR INTERNATIONAAL VISTOERNOOI

Oranjestad. — Bij het Bestuurscollege is ingekomen een aanvraag om financiële steun van het Vistoernooi Comité Aruba. Dit comité is belast met de voorbereiding en organisatie van het internationale vistoernooi van de Nederlandse Antillen, dat van 13 tot en met 15 november as. op Aruba zal worden gehouden.

Gelet op de ervaring met het in 1958 op Bonaire gehouden toernooi mag verwacht worden, dat een niet onbelangrijk aantal personen uit het buitenland aan dit toernooi zal deelnemen. Dit bezoek en de publicaties in de buitenlandse pers betreffende het toernooi, houden ongetwijfeld een niet te onderschatten belang in voor de bevordering van het toerisme op ons eiland.

De aan het toernooi verbonden kosten worden geraamd op ruim ƒ 31.000,—. Dit bedrag zal moeten worden verkregen uit de opbrengst van inschrijfgelden en uit financiële steun van overheid en derden. Het comité heeft zich daarom, tot het B. C. gewend, alsmede tot de Regering en de Bestuurscolleges van de eilandgebieden Bonaire en Curaçao.

De bijdrage van Aruba zal ten hoogste ƒ 7.000,— behoeven te bedragen. **Uiteraard is hiervoor geen krediet op de eilandnsbegroting geraamd. Niettemin is het mogelijk alsnog een krediet uit te trekken, waarvoor dekking kan worden gevonden door verlaging van de post voor onvoorziene uitgaven.**

In afwachting van de opstelling van de begrotingswijziging vraagt het B.C. toestemming van de Raad om een bedrag van ten hoogste ƒ 7.000 — beschikbaar te stellen aan het Vistoernooi Comité Aruba.

Minister ISA naar Aruba

Oranjestad. — Vandaag brengt Z. E. de Minister van Justitie der Nederlandse Antillen, de heer R. J. Isa, een werkbezoek aan Aruba.

De Heer Isa zal verscheidene aangelegenheden betreffende zijn departement, o.a. met de wnd. Gezaghebber, de Heer O. S. Henriquez, bespreken.

LUCHTVAARTVERKEER

In september werden op het vliegveld 7311 personen afgehandeld tegen 6203 in de maand september 1958. Er kwamen 2624 passagiers binnen (v. j. 2492). 2670 verlieten het eiland (v. j. 2160) en 2018 kwamen als transitopassagiers (v.j. 1556).

Het aantal landingen liep op van 248 tot 271. Het aantal commerciële vluchten liep op van 215 tot 223.

UITGIFTE NIEUWE POSTZEGELS

Oranjestad. — Vrijdag a.s. wordt een nieuwe postzegel uitgegeven, waarop een afbeelding van Aruba's moderne en efficiente waterfabriek. De posterijen zullen een eerste dag van uitgifte gebruiken en bij de zaken van de firma de Wit zijn er eerste dag van uitgifte enveloppen verkrijgbaar. De enveloppen werden uitgevoerd in veelkleurendruk.

De oplaag van deze enveloppen is beperkt.

—•—

Vierduizend mensen in het door de krachtige Wervelstorm „Vera" geteisterde gebied in Japan, hebben hun woonplaatsen moeten verlaten wegens stortbuien en een nieuwe storm. **Deze** storm die aanvankelijk een nieuwe wervelstorm scheen te worden, is dinsdag iets in kracht afgenomen.

Zware onweersbuien

De weg van Noord naar Malmok stond gisteren blank.

Oranjestad — Ook Aruba heeft een staartje gehad van de zware onweersbui, die gisteren ten noorden van de kust voorbijtrok. Al sinds maandagmorgen vallen er zware regenbuien op vele plaatsen van het eiland. Gistermorgen werd door de voorlichtingsdienst een waarschuwing gezonden naar de vissers om des middags niet uit te varen. Een zware onweersbui trok ten noorden langs het eiland. Hier kregen we de staart slechts. Bij noord enkele zware regenbuien, waardoor er tal van beekjes onstonden over de weg en auto's met nieuwsgierigen herhaaldelijk bleven staan, doordat de stroomverdelers nat sloegen.

De bui bleef zeer lokaal en was het hevigst tussen de Kristalberg en Malmok. Verder was gisteren de wind „verkeerd". Gisteravond werd het vrijwel windstil en lag lagoen stil als een spiegelend meer.

BUBALI VERLIEST MET 3 - 4

ESTRELLA blijft in hoofdklasse

Oranjestad. — Estrella is gisteren met de hakken over de sloot gesprongen in de tweede promotie degradatiewedstrijd, door met 4-3 te winnen van Bubali sportclub.

Het eerste doelpunt werd gemaakt door Candido Wernet, die de leiding **gaf aan Estrella. Korte tijd later, en** nog voor de wedstrijd tien minuten oud is, snel Efi Croes naar voren en weet een fraai doelpunt te scoren (2-0 voor Estrella).

Na ongeveer een kwartier spelen ontstaat er een hevige botsing voor het Estrella doel en daarbij raakt de keeper geblesseerd, zodat hij moet werden vervangen.

Het spel golft daarop heen en weer over het sportveld. Beide teams doen aanvallen, maar men weet voorlopig niet meer tot scoren te komen. Dat gebeurt pas een minuut voor het einde van de eerste speelhelft als de rechtsbuiten van Bubali een goede voorzet geeft, die voor het doel belandt en Edigio Tromp hiervan als de kippen gebruik van maakt.

Bubali brengt de stand dan op 2-1. Met die stand komt de rust.

Kort na de hervatting gaat Candido Wernet er weer van door om de voorsprong van Estrella tot 3-1 te vergroten.

Tien minuten later legt Geerman er nog een schepje bovenop. Hij maakt een goed gebruik van een te nauwe uittrap van de Bubali keeper keeper en weet de bal weer terug te doen ketsen en in het doel. 4-1 voor Estrella.

Toch geven de jongens van Noord de moed niet op. Na een kwartiertje komt er uit een door Eckmeyer genomen penalty een doelpunt en wordt de stand 4-2.

Kort voor het einde krijgt rechtsbuiten Ridderstaat nog een kans. Hij schiet keihard en zuiver in en de stad is dan 4-3 in het voordeel van Estrella.

Deze overwinning betekent dat Estrella in de Hoofdklasse blijft en dat Bubalil het nog een jaartje in de A-klasse moet proberen.

Van de voetbalvelden

Oranjestad. — Resultaten van de voetbalwedstrijden die de afgelopen dagen werden gespeeld:
Estrella — Bubali 2-2.
Jong San Nic — Sportboys 0-7.
Mosaico II — Sportboys II 2-1.
Unidos — Trupiaal 1-1.
Universal — Federacion 1-0.
RCA II — Bubali II 3-1.

Oranjestad — De Provinciaal van de Eerwaarde paters Lazaristen hield gistermorgen in de gymnastiekzaal van het Mariacollege voor leerlingen van de hoogste klassen van het Dominicuscollege een causerie over het werk van de Paters Lazaristen in de oerwouden van Brazilie. Met grote belangstelling volgden de jongens deze zeer boeiende toespraak.

Averell Harriman

„Kapitalisme" begraven

Averell Harriman, oud-ambassadeur der Verenigde Staten te Moskou, heeft verklaard, dat de strijd tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie niet gaat tussen het communisme en het kapitalisme maar tussen de democratie en de dictatuur.

In een toespraak te New York tot leden van de Amerikaanse vereniging voor public relations verklaarde Harriman, dat het economische en sociale stelsel der Verenigde Staten niet veel gemeen heeft met het kapitalisme, zoals dit door Karl Marx is beschreven. „Wij moeten het woord kapitalisme onder het grafsteen van Marx begraven", aldus Harriman.

Het voornaamste is te begrijpen, dat de strijd tussen de twee blokken een strijd is van de menselijke waardigheid en van de persoonlijke vrijheid tegen de almachtige staat, de strijd tussen democratie en dictatuur.

Het vreedzaam-naast-elkaar-bestaan, dat Chroesjtsjef voorstelt - aldus Harriman - is in feite een volledig concurrerend naast-elkaar-bestaan; dat is een concurrentie voor ons voortbestaan in vrijheid".

Tien jaar clandestien geslacht

In Düsseldorf is een slager gearresteerd die op een wel zeer bijzondere wijze aan de kost kwam.

De man is jaren geleden als gevolg van zijn verslaafdheid aan het spel in financiele moeilijkheden gekomen, waaruit hij zich redde door 's nachts in afgelegen weiden, die hij overdag had verkend, koeien dood te schieten met behulp van een luchtbuks en de dieren ter plaatse te villen en in stukken te hakken. Het vlees verkocht hij dan in zijn winkel.

Dit is tien jaar goed gegaan. Naar raming zijn een 400 koeien aan deze klandestiene slachterij ten slachtoffer gevallen.

Mogelijk zou de slager zijn nachtelijk bedrijf nog lang hebben uitgeoefend, als hij onlangs niet zijn zoon had willen inwijden in het lucratieve ambt. De zoon bleek echter geen bloed te kunnen zien. Op de eerste nachtelijke expeditie werd de jongen zo ziek dat hij zich niet vlug genoeg uit de voeten kon maken toen een patrouilleauto van de politie hem en zijn vader verraste.

AGENDA

Oranjestad. Kantoor Amigoe Torricellistraat No. 16. Tel.: 1233

Woensdag 14 oktober 1959.

BIOSCOPEN:

De Veer, 8.30 uur:
„The best things in life are free" met Gordon McRae - Dan Dailey — Alle leeftijden.

Rialto, 8.00 uur:
„El gran espectaculo " (Spaans) met Lola Flores - Lalo Gonzalez (Piporro) — Alle leeftijden.

Principal, 8.00 uur:
„Bloed in de sneeuw" met Silvana Mangano en Pedro Armendariz. (In het Italiaans met Nederlands onderschrift) — Alle leeftijden.

Aurora, 7.30 uur:
„Tan bueno el giro como el colorado" (Geheel in het Spaans) Met Luis Aguilar en Flor Silvestre — Alle leeftijden.

Saraneta, 7.30 uur:
„Onionhead" met Andy Griffith en Felicia Farr — 18 jaar.

ALLERLEI

Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad. Botica Aruba. Tel **1080.**
S. Nicolaas. Botica Central. Tel **5006.**

Jeugdcentrale „La Salle"

Woensdag 14 oktober 1959.

Brazil:
5.00 p.m. Volleyball. Sr. Michaelboys.

Club Noord:
4.30 p.m. Junioren: training tafeltennis.
5.00 p.m. Voetbaltraining.
6.30 p.m. Senioren: training tafeltennis.

Sint Jozefbond Estrella (St. Cruz):
7.00-7.30 p.m. Estrella Jr. — Spes Patriae Jr. - Basket.
7.30-8.30 p.m. Estrellas — Aruba Jrs. Doubles Tennis.
8.30-- p.m. Estrella — Caribbean Stars - Volley.

Trupialen:
Junioren: in de namiddag: Sport.
Senioren: 6.30 p.m. Poppentheater.

Donderdag 15 oktober 1959:

Brazil:
5.00 p.m. Training volleyball.
5.00 p.m. Training voetbal Junioren.

Club Noord:
5.00 p.m. Voetbaltraining.
7.30 p.m. Volleyballtraining.

Sint Jozefbond Estrella (St. Cr.):
7.00 p.m. Estrella — Ganador (Voorronde) Domino.

Rapid (SAV.):
5.00 p.m. Training Rapid III — Brasil op terrein Brasil.

Trupialen:
Junioren: 3-4 p.m. Zangles.
Junioren: 5.30 p.m. Toneelrepetitie.

Eindelijk een redelijk bestaan voor de fellahs van Egypte?

(Speciale correspondentie)

Ongeveer 5000 jaar terug was de Egyptische hemel nog een koe die dwars over de aarde stond met sterren op de buik. Elke dag voer de zon in een bark naar het westen, waar ze de onderwereld binnenging. Vol vreugde over haar verschijnen vlogen de zielen van de afgestorvenen naar haar op en begeleidden haar een eind weegs. De grote rivier de Nijl was nog zo slibgrijs gekleurd als nu, in de bochten groeiden papyrusplanten en lotusbloemen dreven op het water. Onder bij de stengels zwommen baarsachtige vissen rond, de krokodil lag in de modder op de loer. Hij werd vet van de wilde ganzen, zwijnen en antilopen die ook door mensen gejaagd werden. Op de muren van het graf van meneer Ti (5e dyn. Oude Rijk) dragen roodbruine Egyptische mannetjes met toegewijde en hoekige gebaren de buit in triomf naar binnen. Meneer Ti zelf is er ook. Meneer Ti vaart in zijn boot op de Nijl. De boot is gemaakt van papyrusstengels. Meneer Ti gaat zijn bezittingen inspecteren hoor.

Achter hem hebben we de Nijlpaardjagers. Daar, half onder water heeft me 'n hippopotamus een krokodilletje te pakken. De papyrusplanten zijn volgebouwd met nestjes en een kat gaat er op jongevogeljacht. Vóór de tijd van meneer Ti moet het klimaat in Noord-Afrika zachter, vochtiger zijn geweest. De vruchtbare Nijlgrond grensde niet vlak aan de woestijn zoals nu, maar het land ten oosten en westen van de rivier werd bedekt met gras en steppen. Neushoorns draafden er met hun dikke lijf door de struiken, wilde stieren, giraffen, olifanten, gazellen waren er in overvloed. In de buitengewesten lagen de mensen nachten lang wakker: ze hoorden de leeuwen en panters brullen in de woestijn.

In de loop van de tijd is de vegetatie in Noord-Afrika achteruit gegaan. De jagers van vroeger werden meer op de oasen aangewezen en waren begonnen zich meer op akkerbouw toe te leggen, precies zoals later de invallende Klein-Aziatische nomaden zouden doen die nog nooit een ploeg in de hand hadden gehad.

Nieuwe dictatuur niet slechter dan de oude

Aanvankelijk wachtten de mensen met het zaaien en oogsten langs de Nijl, tot hij overstroomd en weer teruggetrokken zou zijn maar al heel vroeg begonnen ze hefinstallaties te gebruiken om het water dat laag stond om hoog te brengen. Zo kon het land langer bebouwd worden. Na de vereniging van beneden- en opper Egypte (plm 3200 v. Chr.) in de tijd dat de bewoners van Europa nog in wolfshuiden rondliepen, werd irrigatie benut om de bewatering voor het hele land te regelen. Er werd een begin gemaakt met het aanleggen van dammen en kanalen, er werden schepraderen gebouwd, die bij de irrigatie dienst deden. Schrijvers in koninklijke dienst hielden nauwkeurig de lijsten van bezit en buit bij: zoveel stieren, zoveel wagens heeft farao die en die veroverd, zoveel slaven, zoveel goud. Die en die heeft zoveel land: dan is hij voor zoveel schatplichtig. Naarmate het gezag meer gecentraliseerd werd, werd alles meer in details geregeld. Door beambten.

In het Egyptisch museum staat het portret van zo'n man, de dorpsschout. Het is een halve manslengte, in hout. Zijn buik die gebarsten is van de droogte is nog altijd krachtig, de intelligente met glas ingelegde ogen glanzen nog onder het stof, ze zien alles. Die man weet waar hij de belasting op moet halen en met zijn stevige benen gaat hij er op af. Eeuwen lang is zijn beroep het toekomstideaal geweest dat vaders voor hun zonen hadden: een goede beambte was een steun voor de koning, hij werd door zijn heer met geschenken overladen, in de adelstand verheven. De figuur die over zichzelf op de wand schreef: Ik begaf me naar Abydos als vertrouwenspersoon van de koning, die alles doet wat de koning looft, als meerdere van de recruten, om het land van de oasebewoners te besturen en als voortreffelijk beambte.... , had ongetwijfeld een beste job.

Nu nog steeds worden meer de voordelen dan de nadelen van het ambtenaarschap ingezien. Een effendie zette me dat uiteen tussen twee reusachtige happen van een suikerrietstengel door. De suikerrietstengel had hij doormidden gebroken omdat hij te lang was, (2.20 m. ongeveer). Hij had nog 10 anderen in de hoek van de coupé staan. „Als je ambtenaar bent", zei hij, „krijg je geen sprinkhanen, je hebt ook niets te maken met de katoenrups of met dijkdoorbraken. Je kunt niet in één seizoen alles verliezen, je hoeft niet maanden vooruit te sparen voor de slechte tijd". Zich vooroverbuigend en mij beleefd de andere helft van de stengel presenterend. „Weet je wat de fellahs zeggen? De boer is als een naald. Hij kleedt de mensen maar zelf blijft hij naakt". Hij wees uit de zacht voortschommelende trein naar buiten waar een man in de modder stond te werken aan de shadoef, een emmertje aan een hefboom waarmee hij het hoger liggende land besproeide. „Die man daar werkt veel harder en langer dan een ambtenaar maar hij verdient nog niet de helft".

We kijken nog steeds uit het coupéraampje als het kanaal dat langs de spoorlijn loopt en droog ligt nu het de tijd van de gaffaf is — de periode waarin de herstelwerkzaamheden worden verricht — zich verbreedt en ophoudt. Maar plotseling zijn daar honderden en honderden in vuilwit geklede mannetjes bezig om het te verlengen. Er is geen machine te zien maar als met één reusachtige schop afgestoken hellen de metersdiepe vlakke zijkanten naar beneden van het gedeelte dat af is. Het is onbescheidd. Als metaal zo vlak liggen de twee hellingen licht grijs te drogen aan de lucht. De snijlijnen van de verschillende vlakken lopen lijnrecht en precies evenwijdig aan de rails.

Waar ze nog graven, draven de fellahs op een rijtje met manden vol aarde op de schouders naar boven, waar ze de aarde langs het kanaal neerstorten. Het lijkt wel of ze met tien man op een vierkante meter werken, zo krioelt het. De rayess; iets deftiger gekleed in lange gestreepte galabeyas staan met het rieten stokje hier en daar te commanderen. Hij loopt heel glad, die indrukwekkende organisatie die berust op een routine van eeuwen. 1800 jaar v. Chr. werd op deze manier al bij de Fayoem een stuwdam aangelegd en hoge beschuttende muren om het meer gebouwd waardoor de Fayoem een der rijkste oasen ter wereld werd. Ze is het nog. Als je in de straten van Caïro bijzonder mooie groenten ziet of grapefruits ter grootte van kinderhoofdjes, komen ze uit de Fayoem.

De toenemende welvaart in het oude Egypte kwam niet aan iedereen ten goede: naarmate de afstand tussen bestuurders en bestuurden groter werd, groeide de controverse tussen arm en rijk.

„Worm" en „nijlpaard"

De rijken werden rijker van hun grootgrondbezit waar de armen en de slaven die ze op hun veroveringstochten hadden buit gemaakt op werkten, ze werden rijker van handel en van de opbrengst van de veroverde gebieden. De tempeldomeinen, eveneens bewerkt door armen en slaven werden reusachtig. De armen werden steeds armer door de steeds hogere belasting die hen drukte, de zorg voor en de dienst in het steeds groeiend leger dat lange en zware tochten maakte. Steeds opnieuw herhaalde zich de geschiedenis die op een oude papyrusrol staat opgetekend: „Denk je niet aan het lot van de landbouwer als de oogst daar is? De worm heeft de ene helft van het graan genomen, het nijlpaard heeft de andere opgegeten; er zijn veel muizen in het veld

Een hoekje van de markt. De man uiterst rechts geniet de hoogste weelde die tot nu toe voor een fellah was weggelegd: een glas thee en de waterpijp.

en de sprinkhanen zijn in massa neergestreken; het vee eet; de mussen stelen het graan. O wee de landbouwers". En dan verder is er sprake van de belastinggaarder die met spiesen bewapende negers meeneemt en zegt: „Geef graan". — „Er is niet". Dan pakken ze de boer, binden hem en gooien hem het kanaal in, zijn vrouw en kinderen binden ze ook en de boeren vluchten en bemoeien zich met hun eigen oogst.

In 50 jaar is de bevolking verdubbeld. Wie zal voor hen zorgen? Voor het eerst in de geschiedenis van Egypte heeft het land een regering, die alles op alles schijnt te willen zetten om verbetering voor de hele bevolking door te voeren, de kleine groep, die heel best voor zichzelf zorgt, uitgezonderd. Voor het eerst in de Egyptische geschiedenis zijn de heersers in Caïro niet bezig dik te worden en wordt de almachtigheid van de ambtenaar tot normalere proporties teruggebracht.

Er is geen fellah meer die een onrechtvaardige behandeling van de mamour, de politiechef, hoeft te dulden. De heren in het ambtenarencentrum Caïro hebben het consigne gekregen langer te werken en de regering poogt, gedeeltelijk al met succes, gelanterfanter en ouderwetse omslachtigheid op de bureaux de wereld uit te helpen, want er is haast met de plannen: landbouwhervormingen en industrialisatie in direct verband met deze hervormingen.

De hervorming is niet in de eerste plaats een kwestie van techniek, van organisatie van boven af. Het is niet denkbaar, dat de landbouw gemoderniseerd zou kunnen worden zonder dat de boeren een besef van eigen waarde en eigen mogelijkheden zouden krijgen. De verdeling van het grootgrondbezit is dan ook geen aalmoes van het regime om zich bij de massa populair te maken. De werkelijke betekenis ervan ligt in de voorwaarden, die erbij gesteld werden: het land moet door de nieuwe eigenaars zèlf bewerkt worden in verplicht coöperatief verband.

Dictatuur als u wilt. Wat dacht u overigens van de vrije fellah van vroeger? Eeuwenlang is hij afgeperst en uitgezogen en naar willekeur behandeld, het is geen wonder, dat hij tegenover alles wat van boven af wordt opgelegd een primitieve afkeer vertoont. Niets komt hem zo dreigend voor als verandering, want hij heeft geleerd, dat die zelden ten goede is. Hij staat argwanend tegenover sociale leiders als onderwijzers, doktoren, landbouwconsulenten, die in zijn buurt werken en die, om resultaat te boeken, bijna meer paedagoog dan technicus moeten zijn.

Degenen onder deze leiders, die hun verblijf in de Saïd niet beschouwen als een verbanning uit Caïro, het aards Paradijs der Egyptenaren, zich integendeel concentreren op hun taak, die kans zien de boerensamenleving opener en menselijker te maken, die zijn de werkelijke hervormers van Egypte.

Op het ogenblik is het nog een probleem zulke mensen te vinden. Ze moeten zeker niet gezocht worden in de klasse van rijke grondbezitters en notabelen, die altijd in de stad geleefd hebben. Die mensen kennen hun eigen land niet. Bovendien zijn ze schuw tussen het volk. 't Is alsof ze bang zijn, dat ze elk ogenblik 'n klap op hun hoofd zullen krijgen. De enigen die op de duur het boerenmilieu gezonder kunnen maken, zijn de fellahs zelf.

In Egypte zijn sinds '52 veel nieuwe scholen gebouwd en op het platteland zijn die heel goed aangepast aan de onmiddellijke behoeften van de mensen uit de omgeving. Maar behalve de school kan voor de jongens ook het leger een bepaalde vormende invloed betekenen. Het zou heel goed mogelijk kunnen zijn, dat in de tijd dat jongens met een universitaire opleiding, die maar 9 maanden in dienst moeten omdat ze in het burgerlijk leven broodnodig zijn, met de boerenjongens, die 2 jaar onder dienst zijn, moeten omgaan, een beter begrip tussen stads- en plattelandsjeugd ontstaat of meer uitgebreid: tussen boer en goedgesitueerde stedeling of intellectueel. Vroeger konden de laatsten zich vrijkopen. En de boerenjongens verminkten zichzelf tijdens de veldtochten van Ibrahim Paasha om niet het leger in te hoeven. Iemand, die de tanden uitgeslagen was kon de cartouches niet meer opentrekken, liever rattekruid op de ogen en blind dan onder dienst in een leger, dat zijn overwinningen behaalde over het onnoemlijk aantal lijken van slecht getrainde fellahs.

Die tijd is voorbij. In een gemeen soldaat wordt tegenwoordig geen kanonnenvlees gezien maar, naar analogie van de kolonels in de regering, redders van het vaderland. Het is niet ondenkbaar, dat zij dat ook werkelijk zullen worden, wanneer het leger de plaats blijkt te zijn, waar de jongens, voor het eerst uit hun stoffige dorpen gehaald, het revolutionnair élan zullen opdoen om de barrières, die tot nog toe familie van familie, buurman van buurman en arme boer van rijke burger scheiden, af te breken en de deuren naar de wereld open te gooien voor de grote groep mensen thuis, die vol onbegrip en in angst voor de onzekerheid van het dagelijks bestaan, zich afgesloten hielden voor contact naar buiten.

Nieuws in het kort

Het Egyptische blad „Al Achbar" heeft gemeld dat een beeldje van de oud-Egyptische godheid Seti en 29 andere voorwerpen, waarvan er negentien met goud zijn bedekt, zijn ontvreemd uit de staatsoudhedenverzameling te Toena El Gabal in boven-Egypte. Het ministerie van cultuur van de VAR heeft het bericht niet willen bevestigen of tegen spreken.

—•—

In de Hercules-kruitfabriek te Kenvil, in New Jersey, heeft zich bij het samenstellen van een nieuwe raketbrandstof een ontploffing voorgedaan, die aan twee mensen het leven kostte. Drie mensen liepen lichte verwondingen op.

De brandstof was bestemd voor de „Minute man", een intercontinentale raket die op het ogenblik wordt geconstrueerd.

—•—

De jongste dochter van keizer Hirohito van Japan, de 20-jarige prinses Soega, zal 9 maart 1960 in het huwelijk treden met de 25-jarige Hisanaga Sjimazoe die uit een oud feodaal geslacht stamt en werkzaam is in het bankwezen. Prinses Soega en Sjimazoe hebben zich op 15 mei van dit jaar verloofd.

—•—

De Rooms-Katholieke bisschop van Soeanhwa in de Chinese provincie Honeh, mgr. Wang Moe-To, is in gevangenschap overleden, aldus heeft het nieuwsbureau Fides van het Vaticaanse Congregatie voor de verbreiding van het Geloof gemeld. Mgr. Wang was in 1904 geboren.

Dierendag op Bonaire geslaagd door veler hulp

Dat de dierendag op Bonaire zo zeer geslaagd is - er namen zoals we reeds meldden bijna duizend kinderen aan deel hetzij als toeschouwers, hetzij als inzenders - is mede te danken aan het feit dat op verzoek van de heer J. Abraham verschillende zaken op Curacao steun verleenden door het afstaan van goederen.

Dit waren Isa Sales, Frederik Mercantile, Moreno Brandao en Sons, de N.E.N., Kooyman N.V., Radio Hoyer, Boekhandel Salas, Otto Senior (Ritz), El Pasaje, Spritzer en Fuhrman, Palais Royal en El Globo. Maar ook de Bonairiaanse zaken lieten zich van hun beste zijde zien: Heitstore, N.V. Bonaire, N.V. Handel Maatschappij Bonaire en Achie Kaluf. Uiteraard bleef ook het bestuurscollege niet achter.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

WOENSDAG

5.15- Een kwartier met Rens van Dordt;
6.30- Hora infantil bao di direccion di Sra. Laura Hart;
7.00- Peticiones y cumpleaños;
7.30- *Noticia na Papiamento y variedad musical;*
8.15- Variedad Musical;
8.30- Voor de Nederlandse Koopvaardij;
9.45- De lichte toets met muziek uit de Ver. Staten;
10.45- Bandopname van de NRU;
11.15- Attentie voor Ellis Juliana;
11.30- „The Philips Music Box";

DONDERDAG

6.15- Wenen — stad der dromen;
6.30- Klassieke muziek: Nathan Milstien speelt het beroemde vioolconcert van Mendelssohn (orkest: Pittsburgh Symphony Orchestra o.l.v. William Steinberg);
1.15- „La voz del Hogar";
1.30- Een programma van Henderson;
1.55- *Noticia na Papiamento;*
2.03- Lunchmuziek met het orkest van Dolf van der Linden;
2.30- *Berichten ANP- en Curom-nieuwsdienst;*
2.40- Platenmatinee;
3.00- „Zoeklicht op Nederland", herhaling van het programma van zondagavond;
4.00- Het Weens symphonie orkest o.l.v. Paul Sacher met twee werken van Joh. Chr. Bach;
4.30- Reis op 45 toeren;
5.15- Een kwartier met Glenn Miller;
5.30- Jukebox Arubiano;
6.00- *Noticia na Papiamento y variedad musical;*
6.15- De Curacaose Jeugdomroep;
7.00- *Nieuwsberichten;*
7.15- Palacios-programma (Ned.);
7.45- De lichte toets met Europese orkesten;
8.15- La Bonanza-halfuur;
8.45- Vandaag is het „Credit-Union-Day";
21.00- „Fiesta Antillana" o.l.v. Rudi Hollander;
22.00- Melando en zijn orkest op een band van de N.R.U.

....variedad musical....

18.45- De groeten voor Suriname (met Sieg Lochem en Tom Pape);
19.10- Herinneringen aan de amusementswereld van vroeger, door Alex de Haas;
19.55- Nabeschouwing van de wedstrijd in de voorronde van het Olympisch voetbaltoernooi tussen Nederland en Ierland;
20.00- Van calypso tot cha-cha-cha;
20.30- Nieuws;
20.39- Commentaar op het nieuws;
20.45- Ter overdenking, door ds. G. R. Visser;
21.00- Spaans programma.

DONDERDAG

18.02-Nieuws;
18.13- Beursnieuws;
18.15- Inleiding tot het Concertgebouw orkest door dr. Jos Wouters;
18.20- Het Concertgebouw orkest olv Rafael Kubelik;
19.30- Klokslag van het Paleis op de Dam. Nederlands nieuwsjournaal door Gerard de Haan.
19.40- Stuyvesant College, een vrolijke en leerzame Radio Universiteit naar ideeën van J. v.d. Walle;
20.30- Nieuws;
20.45- Ter overdenking, door Pater L. Verhagen;
21.00- Spaans programma.

AVROS

(328 meter)

WOENSDAG ...

15.30- U vraagt, de Avros draait;
17.45- RVDS-uitzending (middenweekcommentaar);
18.15- Militair allerlei;
19.45- Gesproken brief uit New York (door Max Tak);
20.00- Woensdagavond-concert.

DONDERDAG

6.00- Kris-kras door de muzikale wereld;
7.00- Een album van populaire melodieën;
7.15- Een kwartier met Dean Martin;
11.15- Cowboysongs;
12.45- Nieuwsberichten;
16.15- Matinée musicale;
17.45- RVDS-uitzending („De regering spreekt");
19.45- „U en Uw kinderen", vragen op het gebied van de opvoeding worden beantwoord door de paedagoog A. Eysenring;
20.00- De „Happy Boys" onder leiding van Marian Vasconcellos;
21.00- Music for the golden hours;
21.50- Nieuwsberichten.

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

16.85, 19.45 en 25,18 meter

WOENSDAG

18.15- Disconieuws;

RADIO CARACAS

MAANDAG

Maandag tot en met vrijdag

NIEUWS

12.30, 14.48, 15.55, 16.55 18.35, 18.55, 20.30, 22.00 en 23.00 uur.

ONTWIKKELING EN OPVOEDING

7.15- en 8.15 uur.

HOORSPELEN

8.30, 9.11, 9.29, 9.47, 10.10, 10.26, 10.45, 13.30, 13.45, 18.15, 19.00 en 19.15 uur.

BASEBALL

Dinsdag en vrijdags telkens om 21.00 uur.

RADIO CARACAS TELEVISION

DINSDAG

15.00- Por el de la cerradura;
16.00- Estudio de Hector Monteverde;
18.30- El show de Renny;
19.15- La novela Ace;
19.30- Papa lo sabe todo;
20.00- El observador Creole;
20.15- Su novela Palmolive;
20.30- Dragnet;
21.00- La novela Camay;
21.15- Cortos cinematograficos;
21.30- El torneo del saber;
22.00- Cortos cinematograficos;
22.30- Cineprograma.

WOENSDAG ...

7.30- Lo de hoy;
9.30- Papa Noel (Concurso);
10.00- El calendario de Maria;
10.30- Cosas de mujeres;
11.15- La perfecta ama de casa;
12.00- El show de las doce;
13.15- Su novela Fab-vorita;
13.30- El imparcial television;
14.00- Cortos cinematograficos;
14.30- Club femenino.

RADIO NIEUWTJES

Op verzoek van de politieke-partijen in Venezuela, die tesamen de regeringcoalitie vormen, zal president Romulo Betancourt zich vanavond om zeven uur via de radio en televisie richten tot het Venezolaanse volk in verband met de ongeregeldheden van de afgelopen dagen.

Lijst gevonden voorwerpen

Lijst van gevonden voorwerpen over het tijdvak van 5 t/m 11 oktober 1959.

1 roodkleurig kussentje; 1 bruin lederen portemonnaie inh.: enige krantenknipsels; 3 sleutels aan een koordje, w.o. 1 gem. Clinton no. 5/781; 1 blik witte verf; 1 rijbewijs t.n.v. H. B. JANSEN, Fleur de Marie no. 181; 1 herenzonnebril; 1 zwart plastic dameshandtasje inh.: flesje parfum, 1 miniatuur Heiligenbeeldje, enige loten buitenl. loterij en brieven t.n.v. S. CONCINCION; 1 geldsbedrag; 1 wit-bruin plastic etui inh.: manicuurbenodigheden; 1 sigarettenaansteker en 1 sleutel.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie kamer 5-a.

—•—

De Douane van het nationale vliegveld van Brussel heeft reserveonderdelen voor 300 machinepistolen ontdekt in kisten met het woord „biscuits" erop. Een vervoersmaatschappij in Frankfort zorgde voor de verzending naar Casablanca in Marokko. Men gelooft dat de onderdelen bestemd waren voor Algerijnse opstandelingen.

—•—

In de Libische kuststad Derna zijn vijftien personen, onder wie een aantal jonge kinderen, om het leven gekomen en vele gewond als gevolg van een overstromingen, die volgden op plotselinge wolkbreuk. Er werden ook vele huizen vernield. Het reddingswerk duurt nog voort.

—•—

De Franse politie heeft in Marseille acht leiders van een regionale organisatie van de Algerijnse verzetsbeweging FLN gearresteerd.

Het Tunesische staatshoofd, Habib Bourguiba, heeft zich kandidaat gesteld voor het presidentschap van Tunesie. Hij is bij de verkiezingen die op acht november worden gehouden de enige kandidaat.

beursberichten

New Yorkse Beurs

Winstnemingen en andere verkopen veroorzaakt door de toenemende moeilijkheden als gevolg van de staking in de staalindustrie hadden koersverkiezen op de New-Yorkse effectenbeurs tengevolge. Rond het middaguur wogen koersstijgingen en dalingen tegen elkander op. De grondstemming was echter niet ongunstig. In de namiddag bestond alleen belangstelling voor enige speciale fondsen o.m. vliegtuigwaarden. De markt sloot nauwelijks prijshoudend. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1207, waarvan hoger 428, lager 542 en onveranderd 237. De aandelenomzet bedroeg 2.530.000, de obligatieomzet dollar5.650.000.

De koersen waren heden als volgt:

American Tel and Tel 78 3/4
Anaconda Copper 60 1/8
Bethlehem Steel 56 1/2
Dupont de Nemours 258 1/4
General Electric 77.3/8
General Motors 55 3/8
International Tel and Tel 36 3/8
Royal Dutch 42 1/4
Shell Oil 71
Standard Oil of New Jersey 48
U. S. Steel 100
Canadian Pacific 26 7/8
International Nickel 94 3/4
Royal Dutch American Shares 69 bied
K.L.M. 32 1/2
Aluminium Company 112
Dow Jones 637.83.

Amsterdamse Beurs

De internationale waarden waren vanmiddag met uitzondering van Philips iets hoger vergeleken bij de slotkoersen van gisteren. AKU werd gevraagd en noteerde circa vier punten hoger. Morgen zullen de derde kwartaalcijfers van dit concern worden bekend gemaakt en de beursverwacht dat deze gunstig zullen zijn. Scheepvaarten doorelkaar aan de vaste kant. Cultures verwaarloosd en de Staatsfondsen met uitzondering van de staffellening goed prijshoudend.

Kon Olie 156.55
Unielever 647
Philips 636
Philips Pref 240 3/4
AKU 377 1/2
Scheepvaart Unie 142 1/2
KNSM 161 1/4
KPM 134 1/4
Ned Handelmij 233 3/4
Ned Handelsbank 153
HVA 146 1/4
Amsterdam Rubber 109 1/4
Deli Mij 170.20
3% Nederl '47 90 1/4
HAL 158
Walvisvaart 111
Amsterdamse Bank 310
HBU Cert 244 3/4
Billiton 2e 320 1/4
Overzeese Gas 258
Borsumij 70
Lindeteves 138
Rotterd. Bank 270
Curacaose H Mij 164 1/4
W. M. Muller 311
K.L.M. 124
Hoogovens 604 gb
Nievelt Goudriaan 137 1/2
Excelsior 136
Ant Brouwerij 234 3/4
Rott Lloyd 145
Stokvis R. S. 185
Lening Ned Ant 99 7/8
Bank Ned gem 4 1/2% '58/59 100
Bank Ned gem 6% 1957 —
Bank Ned gem 5 1/4% 1958 104 3/16
4 1/4% Nederl 1959 98 13/16

ANP-CBS-Beursindices, 14/10:

Intern Concerns	438.95
Industrie	227.60
Scheepvaart	154.99
Banken	173.31
Indon Fondsen	133.96
Algemeen	304.28

—•—

De Westberlijnse politie heeft in verscheidene stations van de stadsspoorweg de nieuwe Oostduitse hamer en sikkelvlaggen verwijderd die de Oostduitse beheerders van deze vervoersdienst hadden laten aanbrengen. In enkele voorsteden kwam het tot handgemeen met spoorarbeiders die zes agenten verwondden van wie twee zwaar.

DE CARNAVALSMOORD

door MARTIN MONS

3

Weer zet ze haar krop op, haar ogen groot en rond als theeschoteltjes. „Is het niet als een straf van de Voorzienigheid?" fluistert ze melodramatisch.

„Straf van de Voorzienigheid? Wat bedoel je in 's hemelsnaam?"

„Nou, denk toch eens goed na. Dood gevonden voor de deuren van het gebouw waarin hij onrechtmatig een anders plaats innam. O, het is alles glashelder. Ik weet wel, jij lacht er om, maar er zijn dingen.. ..." Ze knikt wetend, een waarzegster in peignoir.

Genadige hemel, dat was nu weer op en top Jeannette.

„Klets nou geen onzin," zegt hij ruw. „Ik wil er geen woord meer over horen."

Een blos van ergernis overtijgt haar rond gezichtje, in beledigd zwijgen knabbelt ze aan haar beschuit.

„Zeg Lou?"

„Ja?"

„Zou...... zou dit nu verschil voor ons maken?"

„God, mens, hoe kan ik dat nou weten?"

„Nou, je hoeft me niet zo af te snauwen. Zeg, als hij bij ons was gebleven leefde hij misschien nog wel. Heeft hij er jou nog iets van gezegd wat hij die avond verder van plan was? Heb jij er enig idee van, wie het gedaan heeft?"

„Wie wat gedaan heeft?"

„Nou, hem dat vergif gegeven natuurlijk."

„Vergif? Welk vergif? Mens nog aan toe, waar heb je het toch over?"

„Je hoeft niet zo tegen me te brullen. Ik ben niet doot."

Ze is weer op en top een kropduif, maar nu een oprecht verontwaardigde. „Ik heb je toch verteld, dat ze zeggen, dat hij vergiftigd is."

„Nee, dat heb je niet. En het is trouwens kletspaat ook. Meidengeklets. Hij zal wel een zwak hart gehad hebben."

„Nu goed, mijnentwege. Ik begrijp niet, waar jij je zo druk over maakt." Driftig hanteert ze de suikerpot, schenkt slordig de thee over de rand van zijn kopje.

„Me druk maken? Ik? Neem me niet kwalijk, maar als iemand van ons beiden zich druk maakt, ben jij het toch zeker."

Lusteloos slurpt hij de lauwe thee. Maar dan ineens zet hij met een smak zijn kopje neer. Hij is de laatste van hun clubje, die in gezelschap van de dode was. En als het nu werkelijk eens vergif was...! Hij ziet de argwanende blikken, hoort het gefluister. En wie weet, misschien blijft het daar niet bij! Hij ziet zichzelf al tegenover een bullebak van een rechercheur. Visioenen van bevelen tot inhechtenisneming en cellen in het Huis van Bewaring flitsen door hem heen.

„Eh...... Jeannette...... eh...... je zou me een groot plezier doen er met niemand over te spreken, dat ik nog even bij Van den Bronck ben achtergebleven. Ik heb geen twee minuten met hem gesproken en......"

„Geen twee minuten? Je bent anders meer dan een half uur weggeweest," komt ze vinnig.

„Geen tien minuten, zeg ik je, geen tien minuten. Ik had moeite naar buiten te komen omdat die hele sleep met die dikke banketbakker aan het hoofd zich juist naar binnen drong."

„Ja, dat zeg je nu."

„Luister nu es, Jeannette," zegt hij, zich met inspanning van al zijn krachten tot kalmte dwingend, „je zou toch graag willen dat ik nu die benoeming kreeg, niet?"

„Natuurlijk, maar ik zie niet in wat dat nu te maken heeft met de tijd van jouw wegblijven," antwoordt ze stug.

„Wat dat te maken heeft met...... Doe nou toch niet zo....." Haastig slikt hij zijn woorden in. Op deze manier bereik je bij haar niets. „Mijn lieve kind, hoor nu eens hier. Er is een moord gepleegd, nietwaar? Dat vertel je mij tenminste. Er volgt dus automatisch een politie-onderzoek, dat begrijp je toch wel?"

„Ja," zegt ze wantrouwend, „maar......"

„Nu en als men weet, dat ik hem het laatst gesproken heb, zullen ze mij natuurlijk speciaal ondervragen. En dan krijg je een geroddel zonder eind. Geloof je dat ik dan nog kans heb op een benoeming, hè?"

Haar ogen worden weer groot en rond, zij puilen bijna:

„Lou, weet jij, heb jij...... Om Godswil, ooh!"

Dat is nu toch om gek te worden, ruw schudt hij haar door elkaar.

„Schreeuw toch niet zo. Gebruik toch je verstand. Waar ter wereld zou ik vergif vandaan moeten halen? Ik zou het waarlijk niet weten al wou ik nog zo graag. Hou nou toch op met dat idiote gebler."

Ze kreunt nog zachtjes voor zich heen.

„Voel je nu zelf niet hoe zot zo'n vraag is," dringt hij weer „Begrijp je zelf wel wat je daar hebt gezegd? Je hebt me, alsof het zo maar niks is, als moordenaar bestempeld. Voel je zelf niet hoe dwaas dat is? Jeannette? Zo iets zou je toch niet van mij kunnen geloven".

„Nee," fluistert zij, „nee..."

„Nou dan. Je kunt me gerust geloven, toen ik bij hem vandaan ging mankeerde hem niets. En wat er daarna met hem gebeurd is, dat weet ik evenmin als jij of een ander van ons. Je gelooft me toch?"

Ze knikt stom.

„Zie je, als ze het mij op de man af vragen, zal ik het natuurlijk zeggen. Maar als ik het enigszins vermijden kan....Dat is dus afgesproken, Jeannetje? Kom, lach maar weer eens."

HOOFDSTUK III

„Ziezo, dat zit weer," zegt dokter Joseph Scheers er doet een laatste steek aan de gapende hoofdwond van zijn patiënt. „Dat is nou de derde carnaval da'k oe weer oplap. En bij mijn voorganger zal het wel dito dito mee een sterretje zijn geweest."

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

Moeder Barberin wreef de koekepan schoon, Mathieu maakte vuur en gooide er geregeld takken bij.

Ziezo: de pan op het vuur, een stukje boter erin om alvast te smelten, en de bakkerij kan beginnen.

„Dat ruikt goed," zei Mathieu met zijn neus boven de pan. De boter begon te sissen en te knetteren.

„Da's muziek!" riep hij. „Daar moet begeleiding bij!"

Mathieu wou overal muziek bij hebben. Hij pakte zijn viool en zachtjes overstemden zijn accoorden het gezang van de koekepan. Moeder Barberin moest om die malle kwibus lachen.

Toen de eerste pannekoek klaar was, hield ik een bord gereed en moeder Barberin liet het baksel er op glijden: „Die is voor Mathieu." Hij brandt zijn vingers, zijn lippen, zijn tong en zijn keel; maar hij let daar niet op.

„O, wat is dat lekker!" zegt hij met zijn mond vol.

Dan is het mijn beurt om me te branden, maar daar let ik evenmin op als Mathieu. De derde pannekoek is bruin gebakken en Mathieu houdt zijn bord bij; maar Cappi begint hard te blaffen. Die eist ook zijn aandeel op en vindt, dat hij nu aan de beurt is. Mathieu staat hem de pannekoek af. Moeder Barberin vindt het onbehoorlijk om zulk heerlijk eten aan een hond te geven. Zij is net als de meeste buitenmensen onverschillig voor dieren. Om haar te sussen leg ik haar uit, dat Cappi een gedresseerde hond is en dat hij ook meegewerkt heeft om de koe te verdienen, dat hij onze kameraad is en dus met ons moet eten wat wij eten. Moeder Barbarin had verklaard, dat zij pas zou beginnen, als onze verschrikkelijke honger gestild was.

Eindelijk kwam het zover, dat wij verklaarden geen enkele pannekoek meer te zullen aanraken, als zij er niet eerst enkele opat.

Daarna wilden wij ook weleens proberen, of we pannekoeken konden bakken. Ik zou het eerst doen en daarna Mathieu. Boter en beslag in de pan doen is gemakkelijk genoeg, maar de pannekoek omhoog gooien, een buiteling in de lucht laten maken en dan weer opvangen, daar waren we niet handig in. Ik liet er een in het vuur vallen en Mathieu kreeg er een brandendheet op zijn hand. Toen al het beslag op was, verklaarde Mathieu, dat hij zin had om eens naar de koe te gaan kijken, want hij had wel gezien, dat moeder Barberin me apart wou spreken over iets, dat voor mij belangrijk was. Ik moet eerlijk bekennen, dat ik heel erg nieuwsgierig was. Ik was bang, dat Barberin naar Parijs was om Vitalis te zoeken en hem meer geld voor mij te vragen, of om mij mee terug te nemen, als hij geen geld kreeg en me dan ergens anders te plaatsen. Als Barberin zo iets met me wou uithalen, dan was ik vast besloten om met Mathieu naar Italië te gaan, of naar Amerika.

Zodra Mathieu buiten was, vroeg ik aan moeder Barberin: „Wilt u me, nu we alleen zijn, vertellen, waarom de reis van Barberin voor mij van belang is?"

„Zeker, mijn jongen, en met plezier."

Met plezier? Dat begreep ik niet. Eerst keek zij naar de deur en, gerustgesteld, kwam ze naar me toe en zei zacht: „Het schijnt, dat je familie naar je zoekt."

„Mijn familie?"

„Ja, jouw familie, mijn jongen."

„Heb ik dan familie? Ik, moeder Barberin, ik, het verlaten kind, heb ik familie?"

„Daar men je nu zoekt, moet je wel geloven, dat men je niet vrijwillig verlaten heeft."

„Wie zoekt me dan? Moeder Barberin, zeg het eens gauw, als 't u blieft."

Eensklaps leek het me, dat ik gek was dit te geloven en riep ik: „Maar neen, dat is onmogelijk, 't is Barberin zeker, die me zoekt.

„Ja dat is zo, maar voor je familie."

„Neen, zeker voor hemzelf om me op te halen en me weer te verkopen; maar hij zal me niet krijgen."

„Maar Remi, hoe kun je nu denken, dat ik me voor zo iets zou lenen?"

„Hij heeft u zeker wat wijsgemaakt!"

„Hoor nu eens, mijn kind, wees redelijk, luister nou eens, wat ik je te zeggen heb en maak je niet zo bang."

„U weet, wat ik meegemaakt heb."

„Ik zal je vertellen, wat ik met mijn eigen oren gehoord heb. Dat zul je toch zeker wel geloven?

Aanstaande Maandag zal het een maand geleden zijn — ik stond toen in het washok — dat er een heer ons huis binnenging, waar Barberin zich bevond. „Heet u mijnheer Barberin?" vroeg die heer. Hij praatte als een buitenlander.

„Ja," antwoordde Jérome, „dat ben ik."

„Bent u de man, die te Parijs een kind gevonden heeft en zich met zijn opvoeding heeft belast?"

„Ja."

„Wilt u me zeggen, waar dat kind op 't ogenblik is?"

„Wat hebt u daarmee te maken?" zei Jérome.

Aan dat onvriendelijke antwoord van Barberin kon ik wel merken, dat ze me precies vertelde, wat ze gehoord had.

„Je weet wel, Remi, dat men in het washok alles kan verstaan, wat hier gezegd wordt. En omdat het over jou ging, heb ik extra-goed geluisterd. Ik wou een paar stappen dichterbij komen en trapte een tak kapot.

„O," zei die heer, „zijn we niet alleen?"

„Dat is mijn vrouw," antwoordde Jérome.

„Hier binnen is het nogal warm," zei de heer, „als u er niets op tegen hebt, konden we buiten wel even praten."

Hierop gingen ze samen weg en pas drie of vier uur later, kwam Jérome alleen terug. Je kunt je wel voorstellen, dat ik brandde van nieuwsgierigheid naar hetgeen ze besproken hadden. Die mijnheer kon je vader wel zijn! Maar Jérome gaf op al mijn vragen geen antwoord. Hij wou alleen zeggen, dat die mijnheer niet je vader was, maar dat hij een onderzoek instelde namens de familie?"

„Hoe heet die? Heb ik een vader en een moeder?"

„Dat heb ik aan Jérome ook allemaal gevraagd. Hij antwoordde, dat hem daar niets van bekend was, en dat hij naar Parijs moest om de muzikant terug te vinden, aan wie hij jou verhuurd had.

Die muzikant had indertijd als adres opgegeven: Lourcinestraat te Parijs bij een andere muzikant, die Garofoli heet. De namen heb ik goed onthouden, schrijf ze maar op."

„Die namen weet ik wel. Die hoef ik niet op te schrijven. Heeft Barberin u na zijn vertrek nog niets laten weten?"

„Neen, ongetwijfeld zoekt hij nog steeds. De vreemde mijnheer had hem honderd francs gegeven in goudstukken en later zal hij nog wel meer gegeven hebben. Met het mooie ondergoed, dat jij toen droeg, toen Barberin je vond, is dit toch wel een bewijs, dat je ouders rijk zijn.

Toen ik je zag zitten naast de schoorsteen, dacht ik, dat je je ouders gevonden had en daarom meende ik ook, dat je kameraad een echte broer van je was."

Op dit ogenblik liep Mathieu langs de huisdeur en ik riep hem. „Mathieu! Mijn ouders zoeken me! Ik heb nog familie, echte familie!"

Wat gek was dat, Mathieu was daar helemaal niet blij mee. Hij scheen het niet leuk te vinden. Daarop vertelde ik hem alles wat ik zojuist van moeder Barberin gehoord had.

Die nacht sliep ik weinig; en toch had ik me erop verheugd, dat ik weer eens in mijn kinderbed mocht liggen, waarin ik vroeger zulke heerlijke nachtjes had doorgebracht, lekker weggedoken onder de warme dekens. Hoe vaak had ik niet naar dat bedje terugverlangd, als ik onder de blote hemel slapen moest bij guur en koud weer.

Toen ik te bed lag, was ik wel gauw ingeslapen wegens vermoeidheid. We hadden lang gelopen en de voorgaande nacht in de gevangenis was ook niet best geweest.

Maar heel vroeg was ik met een schrik wakker geworden en kon ik niet meer in slaap komen. Ik had familie!

„Heb ik dan familie? Ik, moeder Barberin, ik, het verlaten kind, heb ik familie?"

Met die gedachte was ik ingeslapen en ik had ervan gedroomd. Wat kan een mens toch mal dromen! Ik droomde, dat ik een vader en moeder en broers en zusjes had, en dat Mathieu en Liesje en moeder Barberin en mevrouw Milligan en Arthur allemaal familie van me waren. En mijn vader was Vitalis. Die was weer levend geworden en heel erg rijk. En hij had Zerbino en Dolly teruggevonden. Die waren dus niet door de wolven verscheurd. In zo'n droom beleef je in enkele minuten gebeurtenissen en toestanden waar in in werkelijkheid jaren voor nodig zijn.

En nu, wakker geworden, lag ik na te denken over de werkelijkheid. Mijn familie zocht me; maar om die terug te vinden moest ik Barberin zien te ontmoeten, want hij zocht mij voor mijn familie.

Deze gedachte temperde mijn vreugde. Ik had liever gewild, dat niet Barberin bemiddelaar was voor mijn geluk. Ik had zijn gezegde tegen Vitalis goed onthouden: „Degenen, die dit kind opvoeden, zullen er later voordeel van hebben."

Het was niet uit medelijden, dat Barberin me van de straat had opgeraapt; hij had me ook niet uit medelijden mee naar huis genomen en verzorgd; maar alleen, omdat ik zulke mooie kleertjes aanhad en omdat hij op een grote vergoeding rekende, wanneer hij me aan mijn ouders terug zou geven. Omdat die dag naar zijn zin wat lang uitbleef, had hij me aan Vitalis verkocht. En nu zou hij proberen me aan mijn vader te verkopen. Wat een verschil tussen die man en deze vrouw. Zij had me niet om geld liefgehad, moeder Barberin. O, kon ik maar een middel vinden om háár ervan te laten profiteren en niet Barberin!

Maar ik lag te draaien en te woelen in mijn bed zonder een oplossing te vinden en steeds stond me het schrikbeeld voor de geest, dat Barberin me aan mijn ouders zou teruggeven en dat hij daarvoor bedankt en beloond zou worden.

Tenslotte moest ik wel van zijn hulp gebruik maken, omdat er geen andere mogelijkheid overbleef. Wacht maar! Later, als ik rijk was, zou ik weleens goed laten blijken, dat er voor mij verschil bestond tussen die vrouw en haar man. Dan zou ik wel zorgen, dat moeder Barberin bedankt en beloond werd.

Het zou moeilijk zijn om die man te vinden. Hij liet voor zijn vrouw nooit een adres achter, waar ze hem kon bereiken, als ze hem nodig had. Moeder Barberin wist, dat haar man naar Parijs was, meer niet. Ik moest maar in de Mouffetardstraat gaan kijken in een paar logementen, waarvan zij de namen wist. Ik moest dus naar Parijs om de man op te sporen, die mij zocht. En ik had erop gerekend, dat ik rustig enkele gelukkige dagen bij moeder Barberin zou mogen doorbrengen, en nu moesten we de volgende morgen alweer vertrekken. Ook had ik erop gerekend om na ons verblijf bij moeder Barberin naar Stéfanie te gaan te Esnandes aan de kust. Ook deze reis moest ik van mijn program schrappen. De arme Stéfanie, die zo goed en zo hartelijk voor me geweest was, zou me vooreerst nog niet zien. Maar dan moest ik ook afzien van mijn bezoek aan Lies en kon ik haar geen nieuws vertellen over haar broer en over haar zus. Zo was ik de halve nacht in tweestrijd over wat me te doen stond. Tenslotte viel ik toch nog in slaap zonder een eindbeslissing genomen te hebben en deze nacht, die ik me zo prettig had voorgesteld, werd een van de akeligste, die ik me kan herinneren.

's Morgens toen we met ons drieën bij elkaar zaten bij de haard, waar de melk van onze koe gewarmd werd, overlegden we, wat ik zou doen.

„Je moet direct naar Parijs gaan," zei moeder Barberin, „want je ouders zoeken je. Je moet hun vreugde niet tegenhouden."

Ze gaf voor haar zienswijze zoveel goede redenen aan, dat ik meende haar inzicht te moeten volgen. Maar Mathieu scheen het daar niet mee eens te zijn.

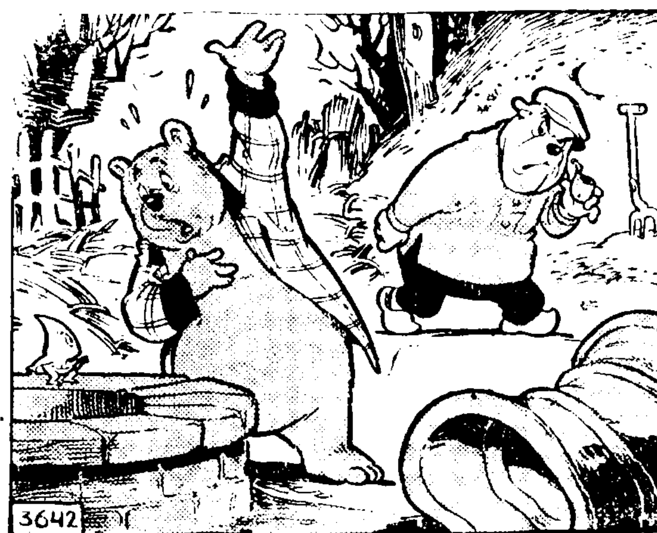
„Als jij vindt, dat we niet naar Parijs moeten," zei ik, „laat dan eens horen welke redenen je daarvoor kunt opgeven."

Hij schudde het hoofd.

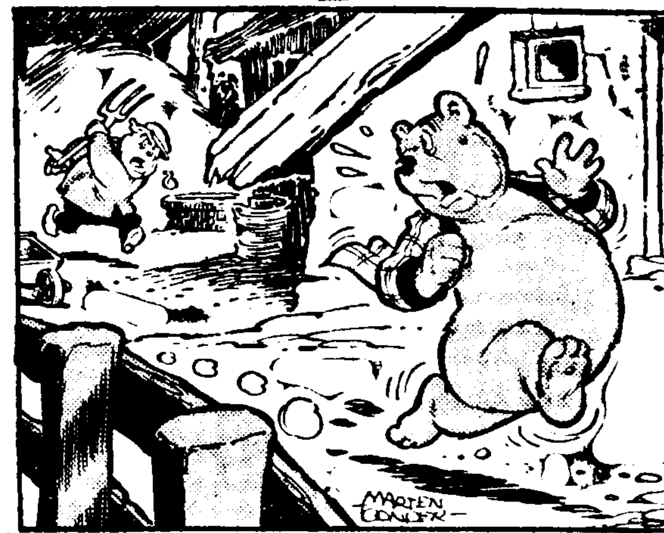
„Je ziet met welke moeilijkheden ik zit, daarom moet je niet aarzelen om mij er uit te helpen."

„Ik vind," zei hij eindelijk, „dat wij om nieuwe kennisen de oude niet mogen vergeten. Tot heden toe bestond jouw familie uit Liesje, Stéfanie, Alex en Ben, die broers en zusjes voor je geweest zijn en die van je hielden. Maar ziedaar! Er biedt zich een nieuwe familie aan, die je niet kent en die niets anders voor je gedaan heeft dan je ergens op straat neer te leggen."

Heer Bommel en de dankputters

3642. — „Drip, drip, drip", riep heer Bommel.

Dit klonk zo droevig en de echo's uit de put rommelden zó akelig na, dat het de boer vreemd te moede werd. Maar heer Ollie lette niet op de heer Muntjegast. Hij zag een dankputter boven water komen en dat eiste zijn aandacht op.

„Wat is nu weer?" vroeg het ventje op geprikkelde toon.

„Alest!" riep heer Bommel b'jna schreiend. „Mijn hersens bonzen en ik ben geheel gekneusd. Dit is meer dan een heer van mijn stand verdragen kan. Ik wil nu eindelijk wel eens de hulp hebben, die mij belooofd is."

„Altijd tot uw dienst", zei de putter vormelijk. „Onze dank droogt niet op, zolang er water in uw kelder staat. Wat wenst u?"

Heer Ollie dacht even na. Hij herinnerde zich de raad van Tom Poes — en ook overigens wilde hij nu snel een einde aan zijn beproevingen maken.

„Ik wil het papier hebben!" riep hij uit. „Het eigendomsbewijs van de goudmijn van Doddejtje!"

„In orde", zei de dankputter en verdween temidden van enkele luchtbellen.

Doch nu werd het de landbouwer te veel. Het gesprek van de vreemdeling met zijn waterput was meer dan de eenvoudige landman verwerken kon en hij begreep, dat hier zwarte kunst in het spel moest zijn. Daarom greep hij een hooivork en snelle op zijn bezoeker af.

Heer Bommel uitte een kreet en snelde voort.

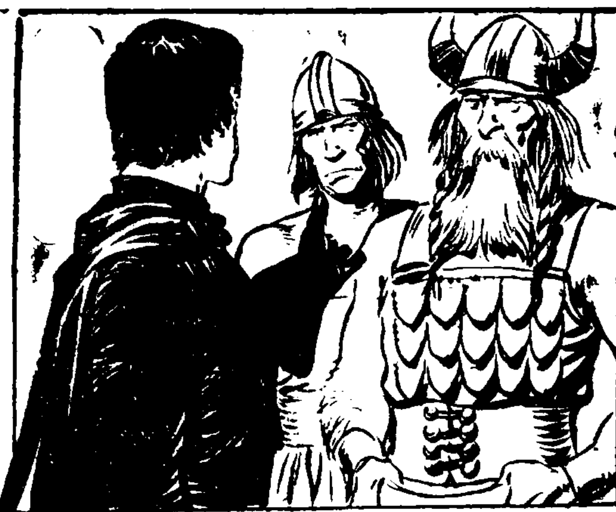

90. — Vóór Eric kan antwoorden, treedt Winonah naar voren. „Mijn zoon schijnt zichzelf nog steeds als een van deze rovers te beschouwen", zegt ze met een mengeling van misprijzen en tederheid. „Deze piraten kunnen zich overgeven, jij niet. Jij kunt slechts pogen, terug te keren van je dwalingen. Breek met dit roversbestaan — Breekt met die mannen en tracht goed te maken wat je misdreef. Alleen dát heeft waarde." Erwin buigt het hoofd. „Ge hebt gelijk", zegt hij zacht en verlegen. Dan wendt hij zich plotseling tot zijn aanvoerders. „Ik doe afstand van alles! Van de burcht, van mijn schepen, mijn krijgers, mijn commando, van " — hier hapert zijn stem even — "...van de vrienden onder jullie. Kiest een nieuwe aanvoerder. De Zwarte Piraat is niet meer!"

Er valt een doodse stilte. Dan treedt de oudste hoofdman naar voren.

„Ge hebt onder valse vlag gevaren, zoon van de Noorman. Ge hebt ons dus altoos om de tuin geleid, maar dit deert mij nu niet meer. Hoofdzaak is, dat ge toond hebt, een moedige „duivel", een bekwaam aanvoerder te zijn. Ik ben een oud man. De armoede in Noorwegen dreef mij tot dit bestaan gelijk de meesten van ons. Ik spreek thans voor uw zoon, heer", richt de oude zich tot Eric. „Weet, dat hij nimmer gemoord heeft. Ieder van ons wist, dat „De Zwarte" wreedheden meedogenloos strafte! Een echte piraat, een echte wreedaard was hij evenmin als wij." De hoofdman zwijgt even. „Het is wel, Zwarte", zegt hij dan. „Ge breekt met het leven van de zee. Ge doet afstand van alles, zegt ge. Wij eerbiedigen dat. Maar behoudt tenminste de vriendschap! Geef ons gelegenheid hierover te spreken met onze mannen. Mogelijk keren ook wij terug, vrijwillig en als VRIENDEN van ERWIN!"

Volendam heeft zondag j.l. met 3—1 van Blauw Wit gewonnen. Op de foto ziet men een spelmoment uit deze wedstrijd: Magielse van Blauw Wit wordt door een der Volendam-verdedigers hardhandig van de bal gedrongen.

Nederland wint in hockey - toernooi

Het internationale hockeytoernooi voor landenteams te Muenchen waaraan ook Nederland deelneem is maandag voorgezet. De uitslagen waren: Nederland — Zwitserland 4—1 (ruststand 3—0, België — Spanje 1—1 (rust 0—0).

Het is een zeer ongelijke strijd geworden, die het Nederlands hockeyelftal heeft moeten strijden. De Zwitsers waren duidelijk de mindere van de Nederlanders. Hoewel de Zwitsers zich hoofdzakelijk op de verdediging toelegden zag het Oranje-team toch kans in de eerste helft door doelpunten van De Beer (2x) en Gerrits een alleszins verdiende 3-0 voorsprong te nemen.

De tweede helft speelden de Nederlanders aanzienlijk minder. Nadat Carl Dekker uit een lange corner de stand op 4-0 gebracht kwam Nederland dan ook niet meer tot scoren. Acht minuten voor tijd scoorde de Zwitserse middenvoor Zanetti uit een strafbully tegen Houwen het enige doelpunt voor Zwitserland (4-1).

Dillen, de goalgetter van P.S.V. scoort zijn derde doelpunt in de wedstrijd tegen DWS-A. PSV won met 5-2. Links van Dillen ziet men Hans Boskamp en rechts Kaar.

De Citroën ID 19 wagen van klasse

Van de grote automobielfabrieken is Citroën zonder twijfel de merkwaardigste. Hoewel de oprichter, André Citroën, reeds in 1934 zijn bedrijf in een financieel deplorabele staat aan het Michelinconcern moest afstaan, is zijn geest blijven voortleven. Citroën maakt geen automobielen zoals het publiek die vraagt maar zoals de technische staf te Parijs vindt dat ze zijn moeten. Dit is een opvatting die commercieel onhoudbaar schijnt, maar door de jaren heen heeft men bewezen dat geniale ontwerpen sterker kunnen zijn dan mode en smaak. De serie die in 1934 reeds stond had te veel voorbereidingskosten gevraagd, maar toen hij eenmaal in produktie was, kon men hem twee en twintig jaar handhaven. De 2 CV wekte bij zijn verschijning de hilariteit van iedere tentoonstellingsbezoeker, doch na enkele jaren wachtten de Fransen geduldig vier en twintig maanden voor ze er één konden kopen. In de grotere klasse was de DS 19 weinig minder dan een sensatie. In de Franse kranten verdrong de beschrijving van deze wagen het buitenlandse nieuws van de voorpagina's. Ook dit ontwerp had geen enkele aansluiting hoegenaamd bij de bestaande modellen van andere merken en volgde geen enkele mode in de koetswerkbouw.

Hoe vreemd het klinken moge, in de gehele Citroënonderneming is een zeker idealisme te bespeuren dat de zakelijke sfeer overstemt. Een hoge functionaris heeft ons eens in volle ernst en met bezorgdheid gezegd dat hij zo bang was dat de jonge generatie te commercieel zou gaan denken nu de verkoop al te voorspoedig liep. Wij bouwen auto's, zei hij, wij brengen niet zo maar een artikel aan de man.

Uitzonderlijk

De ID is te beschouwen als een vereenvoudigde uitvoering van de DS 19. Verschillende hydraulische bedieningshulpen van de laatstgenoemde zijn hierin door een gebruikelijke uitvoering vervangen. Men treft dus een koppelingspedaal aan, een normaal rempedaal, een niet-bekrachtigd stuur en een gewone schakelhefboom op de stuurkolom. Omdat deze normale transmissie geen slinvegiezen heeft, konden met een iets lager motorvermogen dezelfde prestaties worden bereikt en de speciale cylinderkop van de DS 19 is daarom ook in de ID 19 niet gebruikt. Deze „stap terug" is geen nadeel. In de praktijk is gebleken dat de ID door zijn geringere complicaties in het mechanische gedeelte minder onderhoud eist en een bedrijfszekerder gebruikswagen is. De belangrijkste punten die de DS 19 zijn bijzondere charme verleenden, werden gehandhaafd. Zo ziet men uiterlijk hoegenaamd geen verschil en toont de wagen dezelfde voortreffelijke rijkwaliteiten. Want ook de luchtvering werd natuurlijk niet prijsgegeven.

Succesvolle gang van zaken

Ook in deze wagen heeft Citroën bewezen dat de technisch superieure oplossing het pleit kan winnen. Wat wordt hier in feite geboden? In de eerste plaats een veersysteem dat een zo comfortabel vervoer mogelijk maakt als niet staten veren slechts te bereiken is indien de wagen twee maal zo zwaar wordt gemaakt. Voorts een wegvastheid die uit de sportwagen-wereld afkomstig schijnt te zijn en tenslotte een interieurruimte die eveneens voor deze klasse uitzonderlijk is.

Banden

De Citroënfabrieken zijn — zoals gezegd — in handen van het Michelin-concern. Er gaat een aardig verhaal waarin verteld wordt dat Michelin vier banden van een nieuw type bij Citroen afleverde met de boodschap dat de nieuwe wagen daarop moest worden ontworpen. Dit verhaal is natuurlijk uit de lucht gegrepen, maar het illustreert niettemin welke belangrijke rol deze banden (de inmiddels befaamd geworden Michelin X) voor de rijkwaliteiten van de auto spelen. Vervangt men ze door een stel van gewone uitvoering, dan gaat een deel van de wegvastheid merkbaar verloren. Opmerkelijk is in dit verband dat ook Mercedes bij het voorbereiden van zijn nieuwe modellen met een bandenfabriek heeft samengewerkt (in dit geval de Duitse Dunlop) en dat dit geleid heeft tot een speciaal type band voor deze wagens. De Citroën heeft voorwielaandrijving, vooral aan de voorzijde een zeer grote spoorbreedte en aan de achterzijde practisch geen overbouw achter de achterwielen. Deze punten zijn al uiterst belangrijk, ze brengen met de luchtvering en de speciale banden de ID 19 op een niveau van veiligheid dat wezenlijk uniek is. Dit maakt het mogelijk om dagreizen te maken van zeshonderd kilometer zonder merkbare vermoeidheid. Het geheim daarvan schuilt in een geringere geestelijke inspanning en het afwezig zijn van korte schokken, waaraan het lichaam van de bestuurder normaliter is blootgesteld. Het is overigens een merkwaardige ervaring om achter het stuur uit te rusten indien men enigszins vermoeid is bij de aanvang van de tocht.

Bezwaren

Enige tijd geleden kon men nog dikwijls de klacht horen dat de Citroën koetswerken slordig en armoedig waren afgewerkt. Deze klacht was niet zonder grond, doch sedertdien is er een aanzienlijke verbetering gekomen. De wagens komen uit de Belgische assemblage en in Brussel heeft men zich in het bijzonder tot taak gesteld ook in de uiterlijke verzorging te kunnen concurreren met andere merken in het Beneluxgebied en Zwitserland. Het Franse publiek is in dit opzicht namelijk iets minder veeleisend.

Een kwestie die niet zozeer een bezwaar in zichzelf is maar het voor de eigenaar kan worden is het service-probleem. Men kan met een Citroën nu eenmaal niet bij iedere smid terecht, die ook wel eens een auto repareert. Het is noodzakelijk dat het onderhoud en de herstellingen verzorgd worden door gespecialiseerde dealers-bedrijven. Alleen daar kent men de uitzonderlijke constructiedetails door en door en heeft men het noodzakelijke gereedschap.

Vals spel bij Spaanse stierengevechten
Grote torero gearresteerd

Er is plotseling een schaduw gevallen over het wijnoogstfeest in Jerez de la Frontera, dat dit jaar opgedragen was aan Nederland. Het hoogtepunt zou namelijk de corrida, het stierengevecht, zijn waarin Antonio Ardonèz geheel alleen zes stieren zou bevechten. Antonio Ordenèz staat met zijn zwager Miguel Dominguin bovehaan de ranglijst van Spanje's torero's. Dominguin ligt in het ziekenhuis en zal dit jaar wel niet meer optreden en Ordonèz zit achter de tralies! Als een lopend vuurtje verspreidde zich het bericht dat Antonio Ordonèz in de gevangenis was gezet op grond van ontoelaatbare praktijken bij een stierengevecht in Albacete.

De laatste maanden zijn in Spanje de reglementen van de stierengevechten strenger geworden, vooral wat betreft de picadors. De picador heeft tot taak om, gezeten op een met matrassen omhangen paard, de stier met een lange lans in zijn nek te prikken. Die lans is zodanig geconstrueerd dat zij slechts een centimeter of 6 in het vlees kan dringen.

De picador moet een bepaalde spier raken, zodat de stier met zijn kop omlaag stoot en daardoor minder gevaar oplevert voor de matador. Nu gebeurde het de laatste tijd vaak, dat de picadors met opzet verwondingen aanbrachten die de stieren zodanig verzwakten, dat de torero er nadien maar weinig gevaar van had te duchten. De picadors krijgen hiervoor weliswaar een boete, maar hun chefs, de grote matadors, die vaak hun ondergeschikten opdracht geven voor die misdadige praktijken betalen die boeten graag.

Zo was het reeds enkele weken het geval met Antonio Ordonèz. Herhaalde malen had hij hiervoor boeten en waarschuwingen ontvangen. Maar Ordonèz, die vooral na de verwonding van Dominguin overstelpt wordt met contracten, had er graag een hoop geld voor over om zijn werk gemakkelijker en minder gevaarlijk te maken. Hij verdient 50 tot duizend gulden in de week en die paar duizend gulden boeten konden er best af. Dat is hem nu noodlottig geworden.

Iedere torero moet, als chef de quadrille, beschikken over twee picadors. Vrijdag bleek Ordonèz voor een corrida in Albacete slechts één picador te hebben. Zijn collega Pepe Luis Vasquez toonde zich bereid een van zijn mensen af te staan, maar daar ging de president van de corrida niet mee akkoord. Toen hovendien de enige picador van Ordonèz de stier op zodanige wijze mishandelde, dat het publiek geweldig protesteerde, groep de president in. Op last van de gouverneur werd Antonio Ordonèz door de Guardia Civil gearresteerd en in de gevangenis opgesloten. De beschuldiging luidt: bedrog en oplichting van het publiek, dat dure prijzen betaalde voor een volwaardige corrida.

Ordonèz zal gestraft worden met enkele dagen arrest, een zeer hoge boete en een verbod om gedurende een maand deel te nemen aan een corrida. Dit laatste is voor de torero wel de zwaarste straf, want dat betekent voor hem een geldelijk verlies van ongeveer 4 miljoen pesetas (250.000 gulden).

In Jerez de la Frontera zit men nu in zak en as. Die corrida was namelijk de apotheose van het wijnoogstfeest. Alle plaatsen waren reeds dagenlang uitverkocht. Goedkoop waren zij niet: 5 tot 45 gulden.

Ordonèz zou zes tieren moeten bekampen, ieder van een andere fokker. Bij die corrida bestond ook de uitzonderlijke bepaling, dat het publiek, zo een stier dapper vocht, het leven van die stier kon vragen. De stieren, die door de volksgunst gespaard zouden worden, zouden dan tot aan hun natuurlijke dood als voorbeeld en als fokstier, een prettig leventje krijgen in de Dehessa, de stierenfokkerij.

De ongeveer honderd Nederlanders, die het wijnoogstfeest te Jerez, als eregasten bijwonen, begrijpen niet veel van de verslagenheid van hun gastheren, omdat zij de „corrida van het jaar" moeten missen.

BOB BOUTMY verloor

Om eventuele misverstanden te voorkomen, zij hier opgemerkt, dat met de floretschermer Boutmy, die maandag j.l. in ons verslag over de schermwedstrijden genoemd werd, Bob Boutmy werd bedoeld.

Jan Boutmy, verleden jaar houder van de beker, kon wegens ziekte niet deelnemen aan de wedstrijden.

Sithoc — Jong Holland afgelast

De voetbalwedstrijd, die hedenavond gespeeld zou worden tussen Sithoc en Jong Holland is vanwege de zware regens van de afgelopen dagen afgelast. Vrijdagavond wordt de wedstrijd gespeeld tussen Jong Colombia en Subt.

Soekarno nodigt Chroesjtsjef en Mikojan uit

Premier Chroesjtsjef en vice-premier Anastas Mikojan zijn door president Soekarno uitgenodigd voor een bezoek aan Indonesië, aldus meldt Tass. Soekarno deed deze uitnodiging tijdens een gesprek met Russische parlementsleden, die momenteel een rondreis door Indonesië maken.

Noertidin Moekhitdinof, voorzitter van de commissie van de raad der nationaliteiten voor buitenlandse zaken, dankte Soekarno voor deze uitnodiging en verzekerde, dat hij de de initiatie aan de betrokkenen zou overbrengen.

Droog Nederland

Door de grote droogte van de laatste tijd is het water in de grote rivieren in Nederland tot ver beneden het normale peil gezakt. In de haven van Tiel liggen diverse schepen op het droge.

LAATSTE NIEUWS
Venezuela

Nader wordt vernomen, dat de minister van binnenlandse zaken van Venezuela, minister Dubuc, aan de pers documenten heeft getoond, waaruit blijkt, dat de onstandige beweging, die er op het ogenblik in Venezuela plaats heeft geleid wordt vanuit Santo Domingo. Trujillo zou persoonlijk de supervisie op zich genomen hebben van een poging tot omverwerping van de huidige regering door een aantal aanhangers van Perez Jimenez, die zich in Santo Domingo bevinden.

De minister van justitie, dr Andres Aguilar, heeft de bevolking van Venezuela er aan herinnerd, dat op poging tot opstand een gevangenisstraf staat van 24 tot 30 jaar. Op minder ernstige medeplichtigheid staat een sanctie van ongeveer acht jaar gevangenisstraf.

In de staat Zulia zijn reeds honderd arrestaties verricht, waarvan veertig in Maracaibo. Volgens inlichtingen van de politieke partijen zou de staat Carabobo het broeinest zijn van de opstandige beweging.

—•—

Prins Rainier en prinses Gracia van Monaco zullen volgende week maandag, dinsdag en woensdag een officieel bezoek aan de Franse hoofdstad brengen als gasten van president De Gaulle.

—•—

De regering van Ceylon heeft als uitvloeisel van de noodtoestand in gesteld na de moord op premier Bandaranaike de pers van het eiland censuur opgelegd, de rechtszaak tegen de moordenaar is tot 20 oktober uitgesteld.

Krab zet beste pootjes voor

Vissers hebben een krab gevangen die in de laatste dertig jaar een afstand van 100 kilometer over de zeebodem heeft afgelegd, aldus wordt uit St. Nazire gemeld.

Op het dier dat bij Brest werd gevangen, waren de woorden Job le Roux gekrast.

De visser Joseph le Roux, die Job wordt genoemd, deelde mee dat hij de krab dertig jaar geleden had gevangen op een afstand van 100 kilometer van de plaats waar de krab thans gevangen werd.

Hij had zijn naam erin gekrast en het dier daarna weer in zee geworpen.

In Oostenrijk zijn per 1 oktober 18.500 dienstplichtigen opgeroepen. Het Oostenrijkse bondsleger telt thans 47.000 officieren, onderofficieren en manschappen.

—•—

Koning Olaf-V van Noorwegen zal zaterdag in de Zuidnoorse plaats Halden officieel een atoomzuil in gebruik stellen, die de eerste kokend-water-waterreactor ter wereld is. De zuil is ontworpen door het Noors-Nederlands kerninstituut te Kjeller. De reactor doet overigens reeds sedert juni van dit jaar dienst voor de twaalf deelnemende OEES-landen.

—•—

Het grote houten paviljoen op de lange wandelpier van de Engelse badplaats Southend-on-sea is grotendeels afgebrand. Hoewel er geen vooroverleg was gevoerd voor de vele verkoopende Londenaars heeft ... het afgebracht daar de ... in gevangen ... ook de electrische treintjes over de pier met meer reizigers ...